# DZIENNIK URZĘDOWY
## MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 10 lipca 1937 r.

Nr 17

### TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

**USTAWY:**

Poz. 552—z dnia 22 czerwca 1937 r. o dodatkowych kredytach na rok 1935/36 . . . . . . . 825
„ 553—z dnia 22 czerwca 1937 r. o dodatkowych kredytach na rok 1936/37 . . . . . . . 825
„ 554—z dnia 22 czerwca 1937 r. o dodatkowym kredycie na rok 1937/38 . . . . . . 826
„ 555—z dnia 22 czerwca 1937 r. o dodatkowym kredycie na rok 1937/38 na pomoc dla gospodarstw rolnych, dotkniętych klęskami żywiołowymi . . . . . . . . . 826

**ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:**

Poz. 556—z dnia 25 czerwca 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień podpisanego w Warszawie dnia 29 maja 1937 r. protokołu dodatkowego do protokółu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Tallinnie dnia 23 lutego 1937 r. . . . . . . 827

**ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:**

Poz. 557—Skarbu z dnia 16 czerwca 1937 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 22 kwietnia 1937 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła . . . . . . . . . . . 827
„ 558—Skarbu z dnia 18 czerwca 1937 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1937 r. o zwolnieniu od cła kukurydzy i końskiego zębu . . . . . . . . . . . . 829
„ 559—Skarbu z dnia 16 czerwca 1937 r. w sprawie osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów . . . . . . . . . . . . . . 829
„ 560—Skarbu z dnia 25 czerwca 1937 r. o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. w sprawie zmiany ustawy o monopolu zapałczanym . . . . 831
„ 561—Skarbu z dnia 30 czerwca 1937 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych na jabłka, winogrona, morele, brzoskwinie, arbuzy i sok winogronowy . . . . . . . . . . . . . 832
„ 562—Skarbu z dnia 25 czerwca 1937 r. o najwyższych granicach odsetek od wkładów i innych lokat pieniężnych w Komunalnych Kasach Oszczędności i spółdzielniach . . . 833
„ 563—Skarbu z dnia 30 czerwca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej wywozowej . . 833
„ 564—Spraw Wewnętrznych z dnia 10 czerwca 1937 r. o zwolnieniu od obowiązku ponoszenia kosztów urządzenia ulic i placów, oraz zmniejszeniu i odroczeniu uiszczenia wpłat z tego tytułu . . . . . . . . . . . . . . . . . . 834
„ 565—Spraw Wewnętrznych z dnia 14 czerwca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o umorzeniu drobnych zaległości w samoistnych daninach komunalnych . . . . . 835
„ 566—Przemysłu i Handlu z dnia 25 czerwca 1937 r. o czynnościach rozrachunkowych związanych z obrotem towarowym i turystycznym polsko-węgierskim . . . . . . . . . 836
„ 567—Opieki Społecznej z dnia 19 czerwca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o uznaniu niektórych substancyj i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia . . . . . . . . . . . . . . . 836

**OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:**

Poz. 568—z dnia 12 czerwca 1937 r. w sprawie przystąpienia W. M. Gdańska do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką z dnia 10 lutego 1934 r. oraz do protokołu dodatkowego z dnia 8 lutego 1935 r. i do protokołu dodatkowego z dnia 5 września 1935 r. do tejże konwencji . . . . . . . . . 837
„ 569—z dnia 25 czerwca 1937 r. w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokołu polsko-szwedzkiego, podpisanego w Warszawie dnia 3 lipca 1936 r., zmieniającego protokół handlowy polsko-szwedzki, podpisany dnia 21 października 1933 r. . . . . . . 837

**ZARZĄDZENIA MINISTRA SKARBU:**

Poz. 570—z dnia 9 czerwca 1937 r. o zmianie nazwy Inspektoratu Dewizowego Ministerstwa Skarbu i jego organów . . . . . . . . . . . . . . . . . 838
„ 571—z dnia 19 czerwca 1937 r. o zmianie czasu urzędowania niektórych urzędów celnych . . . 838
„ 572—z dnia 22 czerwca 1937 r. o zmianie czasu urzędowania niektórych urzędów i posterunków celnych . . . . . . . . . . . . . . . . . . 838

Poz. 597—z dnia 3 lipca 1937 r. w sprawie ryczałtów dla urzędników, przeprowadzających kontrolę stemplową . . . 854

OBWIESZCZENIA MINISTRA SKARBU:

Poz. 573—z dnia 30 czerwca 1937 r. o wartości jednego grama czystego złota . . . 839
„ 574—z dnia 26 czerwca 1937 r. ustalające dalszą listę agentów dewizowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi . . . 839
„ 575—Orzeczenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie zwolnienia od opłat publicznych umowy o przeniesienie portfelu ubezpieczeń, zawartej między Towarzystwem „Der Anker" Allgemeine Versicherungs Aktiengese Ischaft w Wiedniu a Towarzystwem Ubezpieczeń na życie „Vita i Krakowskie". Sp. Akc. w Warszawie . . . 840

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU:

Poz. 576—z dnia 17 czerwca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o wykazie instytucyj, za których pośrednictwem będą wydawane zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz obręczy wiklinowych oraz o trybie postępowania przy wydawaniu tych zaświadczeń . . . 840

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

Poz. 577—L. D. I. 8386/2/37 z dnia 21 czerwca 1937 r. w sprawie interpretacji art. 8 p. k. s. . . . 841
„ 578—L. D. IV. 11975/3/37 z dnia 18 czerwca 1937 r. w sprawie ograniczeń wywozu zwierząt . . 842
„ 579—L. D. IV. 12633/3/37 z dnia 19 czerwca 1937 r. w sprawie niestosowania ulg celnych przy przejeździe podróżnych za paszportami, w których będą umieszczone specjalne klauzule . . . 846
„ 580—L. D. IV. 13658/2/37 z dnia 25 czerwca 1937 r. w sprawie czynnego obrotu uszlachetniającego 847
„ 581—L. D. IV. 9515/1/37 z dnia 2 lipca 1937 r. w sprawie sposobu zgłoszenia przy ostatecznej odprawie przywozowej towarów przewidzianych w poz. 83 i 85 taryfy celnej przywozowej . . 847
„ 582—L. D. IV. 11395/1/37 z dnia 19 czerwca 1937 r. w sprawie pobierania opłaty stemplowej od podań o skażenie tłuszczów . . . 847
„ 583—L. D. IV. 14390/2/37 z dnia 22 czerwca 1937 r. w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy stosowania pozycji 1197 i 1239 taryfy celnej) . . . 848
„ 584—L. D. IV. 14573/3/37 z dnia 30 czerwca 1937 r. w sprawie generalnego zezwolenia na dokonywanie odprawy celnej substancji i przetworów odurzających . . . 848
„ 585—L. D. IV. 12392/1/37 z dnia 5 lipca 1937 r. w sprawie odprawy celnej skór surowych i ich odpadków importowanych z Indii Brytyjskich . . . 848
„ 586—L. D. IV. 16787/2/37 z dnia 5 lipca 1937 r. w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej (dotyczy stosowania pkt 1 Uwag Ogólnych do działu VIII. tar. celn.) . . . 849
„ 587—L. D. IV. 15950/1/37 z dnia 6 lipca 1937 r. w sprawie należności niecelnych, wpłacanych do kas urzędów celnych . . . 849
„ 588—L. D. 14628/1/37 z dnia 6 lipca 1937 r. w sprawie pobierania opłat na rzecz Funduszu Pracy od importowanych żarówek . . . 850
„ 589—L. D. IV. 14664/3/37 z dnia 7 lipca 1937 r. w sprawie wystawiania przez urzędy celne zaświadczeń o wywozie masła w celu uzyskania zwrotu różnicy ceny soli zużytej do wyrobu masła . 851
„ 590—L. D. IV. 16383/3/37 z dnia 7 lipca 1937 r. o zmianie okólnika L. D. IV. 14491/3/36 w sprawie zwolnienia niektórych towarów od pozwoleń przywozowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu 851
„ 591—Sprostowanie błędu drukarskiego w okólniku L. D. IV. 10431/3/37 z dnia 12 czerwca 1937 r. 852
„ 592—L. D. V. 22544/2/37 z dnia 22 czerwca 1937 r. w sprawie ustalania podstawy amortyzacji budynków . . . 852
„ 593—L. D. V. 36808/4/37 z dnia 30 czerwca 1937 r. w sprawie stosowania postanowień art. 2 pkt. 2 ustawy o państwowym podatku przemysłowym do gospodarstw rolnych eksploatujących wiklinę . . . 852
„ 594—L. D. V. 36843/4/37 z dnia 2 lipca 1937 r. w sprawie zwolnienia od podatku przemysłowego od obrotu transakcji giełdowych pakułami lnianymi . . . 853
„ 595—L. D. VI. 5914/2/37 z dnia 23 czerwca 1937 r. w sprawie oznaczania w protokółach przyjęcia spirytusu z gorzelń przeznaczenia spirytusu . . . 853

OKÓLNIK DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO:

Poz. 596—Nr 4 P. z dnia 5 czerwca 1937 r. w sprawie otwarcia laboratorium chemicznego przy wytwórni P. M. S. w Starogardzie . . . 854

## DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat o płatności podatków w lipcu 1937 r. . . . 854
Wyciąg z Ceduły Urzędowej Giełdy Pieniężnej w Warszawie . . . 855

OGŁOSZENIA.

## 552

# USTAWA

z dnia 22 czerwca 1937 r.

## o dodatkowych kredytach na rok 1935/36.

**Art. 1.** Wydatki, ustalone w budżecie, załączonym do ustawy skarbowej z dnia 24 marca 1935 r. na okres od 1 kwietnia 1935 do 31 marca 1936 (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 121), zwiększa się w grupie A. Administracja o następujące kwoty:

1) w części 5 Ministerstwo Spraw Zagranicznych
   w wydatkach nadzwyczajnych
   w dziale 3 „Urzędy zagraniczne"
   w nowoutworzonym § 9 „Budowle" o . . . . . . 271.884 zł
2) w części 8 Ministerstwo Skarbu
   w wydatkach zwyczajnych
   w dziale 2 „Władze i urzędy skarbowe"
   w § 1 „Płace" o . . . . . 72.100 zł
3) w części 16 „Emerytury i Zaopatrzenia"
   w wydatkach zwyczajnych
   w dziale 1 „Emerytury"
   w § 1 „Emerytury cywilne" o 384.053 zł
   w § 2 „Emerytury wojskowe" o 321.022 zł
   w § 4 „Pośmiertne" o 110.546 zł.

**Art. 2.** (1) Na pokrycie wydatków, ustalonych w art. 1, służą oszczędności, uzyskane ze zmniejszenia wydatków w innych paragrafach budżetu.

(2) Podwyższenie wydatków o kwoty, wymienione w art. 1, nie powoduje zwiększenia ogólnej sumy wydatków, ustalonych w ustawie z dnia 9 kwietnia 1936 r. o dodatkowych kredytach na rok 1935/36 (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 215) w kwocie 2.235.929.557 zł.

**Art. 3.** Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

**Art. 4.** Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1935 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 czerwca 1937 r. Nr 48, poz. 367).

## 553

# USTAWA

z dnia 22 czerwca 1937 r.

## o dodatkowych kredytach na rok 1936/37.

**Art. 1.** Wydatki zwyczajne, ustalone w budżecie, załączonym do ustawy skarbowej z dnia 30 marca 1936 r. na okres od 1 kwietnia 1936 do 31 marca 1937 (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 185), zwiększa się w grupie A. Administracja o następujące kwoty:

1) w części 8 Ministerstwo Skarbu
   w dziale 2 „Władze i urzędy skarbowe"
   w § 1 „Płace" o . . . . . 500.000 zł
2) w części 12 Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych
   w dziale 1 „Zarząd centralny"
   w nowoutworzonym § 11 „Państwowy Instytut Kultury Wsi" o . . . . . . . . 45.000 zł
3) w części 16 „Emerytury i zaopatrzenia"
   w dziale 1 „Emerytury"
   w § 1 „Emerytury cywilne" o 1.500.000 zł
   w § 2 „Emerytury wojskowe" o 700.000 zł.

**Art. 2.** W budżecie, załączonym do ustawy skarbowej z dnia 30 marca 1936 r. na okres od 1 kwietnia 1936 do 31 marca 1937 (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 185), zwiększa się wpłatę do Skarbu w grupie C. Monopole w części 8 Ministerstwo Skarbu, w dziale 16 „Monopol spirytusowy" o sumę 2.745.000 zł.

**Art. 3.** (1) Rozchody, ustalone w budżecie, załączonym do ustawy skarbowej z dnia 30 marca 1936 r. na okres od 1 kwietnia 1936 do 31 marca 1937 (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 185), zwiększa się w grupie B. Przedsiębiorstwa i Zakłady:
w części 15 Ministerstwo Poczt i Telegrafów
w rozchodach zwyczajnych
w dziale 2 „Polska Poczta, Telegraf i Telefon"
w rozdziale 2 „Urzędy pocztowe"
w § 1 „Płace" o . . . . . . . 1.190.000 zł
w rozdziale 3 „Urzędy telefoniczno-telegraficzne"
w § 12 „Koszty utrzymania ruchu" o . . . . . . 45.000 zł
w rozchodach nadzwyczajnych
w dziale 2 „Polska Poczta, Telegraf i Telefon"
w § 19 „Inwestycje" o . . . . . 2.440.000 zł.

(2) Na pokrycie rozchodów, wymienionych w ustępie poprzedzającym, służą wpływy zwyczajne przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

**Art. 4.** Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

**Art. 5.** Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1936 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 czerwca 1937 r. Nr 48, poz. 368).

## 554

## USTAWA

z dnia 22 czerwca 1937 r.

**o dodatkowym kredycie na rok 1937/38.**

**Art. 1.** Wydatki zwyczajne, ustalone w budżecie, załączonym do ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1937 r. na okres od 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938 (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 147), zwiększa się w grupie A. Administracja, w części 7 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w dziale 2 „Województwa i starostwa", w § 15 „Wydatki związane z akcją rezerw aprowizacyjnych" o 10.000.000 zł.

**Art. 2.** W budżecie, załączonym do ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1937 r. na okres od 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938 (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 147), zwiększa się wpłatę do Skarbu Państwa w grupie C. Monopole, w części 8 Ministerstwo Skarbu, w dziale 16 „Monopol spirytusowy" o sumę 10.000.000 zł.

**Art. 3.** Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

**Art. 4.** Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 czerwca 1937 r. Nr 48, poz. 369).

## 555

## USTAWA

z dnia 22 czerwca 1937 r.

**o dodatkowym kredycie na rok 1937/38 na pomoc dla gospodarstw rolnych, dotkniętych klęskami żywiołowymi.**

**Art. 1.** Wydatki nadzwyczajne, ustalone w budżecie załączonym do ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1937 r. na okres od 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938 (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 147), zwiększa się w grupie A. Administracja, w części 12 Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, w dziale 3 „Popieranie produkcji rolnej", w paragrafie 20 „Subwencje na pomoc dla gospodarstw rolnych, dotkniętych klęskami żywiołowymi" o sumę 700.000 zł.

**Art. 2.** W budżecie, załączonym do ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1937 r. na okres od 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938 (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 147), zwiększa się wpłatę do Skarbu Państwa w grupie C. Monopole, w części 8 Ministerstwo Skarbu, w dziale 16 „Monopol spirytusowy" o kwotę 700.000 zł.

**Art. 3.** Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

**Art. 4.** Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 czerwca 1937 r. Nr 48, poz. 370).

## 556

## ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 25 czerwca 1937 r.

**w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień podpisanego w Warszawie dnia 29 maja 1937 r. protokołu dodatkowego do protokołu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Tallinnie dnia 23 lutego 1937 r.**

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

**Art. 1.** (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia podpisanego w Warszawie dnia 29 maja 1937 r. protokołu dodatkowego do protokołu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Tallinnie dnia 23 lutego 1937 r.

(2) Tekst wspomnianego protokołu dodatkowego zawarty jesi w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

**Art. 2.** Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

**Art. 3.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 15 czerwca 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 lipca 1937 r. Nr 49, poz. 377).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1937 r. (poz. 556).

Przekład.

### PROTOKÓŁ DODATKOWY

**do Protokołu Taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Tallinnie dnia 23 lutego 1937 r.**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Estońskiej zgodziły się na uzupełnienie punktu 1 Protokołu Taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Tallinnie 23 lutego 1937 r., postanowieniem następującym:

„Maszyny i aparaty wytworzone i pochodzące z Estonii, objęte grupami 67, 68, 69 i 73 polskiej taryfy celnej, będą clone zgodnie z warunkami, które zostaną ustalone później, według stawki celnej nie przewyższającej 20% stawki autonomicznej przewidzianej w drugiej kolumnie polskiej taryfy celnej, z wyjątkiem niektórych maszyn mleczarskich, dla których stawka celna nie będzie przewyższała 10% cła przewidzianego w drugiej kolumnie polskiej taryfy celnej".

Protokół niniejszy zostanie ratyfikowany i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Tallinnie możliwie najprędzej.

Wejdzie on w życie 10 dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie obowiązywał do dnia 31 grudnia 1937 r.

Sporządzono w Warszawie, 29 maja 1937 r.

*Szembek* *H. Markus*

## 557

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 czerwca 1937 r.

**w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 22 kwietnia 1937 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.**

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Wykazy Nr 1, Nr 2, i Nr 3, dołączone do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 kwietnia 1937 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 268), zmienionego rozporządzeniem z dnia 13 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 325), uzupełnia się jak następuje:

I. W wykazie Nr 1 dodaje się pozycje następujące:

| Pozycje i punkty t.c. przywozowej | Nazwa towaru | Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego) |
|---|---|---|
| „ z 280 p. 1 | Wina winogronowe nie musujące o mocy alkoholu 16$^0$ i mniej: kwaśne — do wyrobu octu i skażone — do wyrobu winiaku . . . . . . | 10 |
| z 490 z p. 2 | Bejca garbarska — Purgatol, sprowadzana przez garbarnie do bejcowania, na podstawie prób przesłanych przez Ministerstwo Skarbu urzędom celnym . . . . . | 20 |
| 794 pp. 1 i 2 | Celuloza niebielona i bielona . . . . . . . | 10 |
| z grup: 57 i 58 | Skrawki papieru, makulatura, o ile nie podpadają pod poz. 792 t. c. przywozowej, sprowadzane przez papiernie do przerobu na tekturę, papier i karton . . . | bez cła |
| 1264 z p. 4 a | Narzędzia i przybory do celów technicznych, ze srebra . . . . . . . | bez cła." |

II. W wykazie Nr 2 dodaje się pozycję następującą:

| | | |
|---|---|---|
| „ z 745 p. 2 | Tarcze z gumy miękkiej o wadze sztuki od 100 do 1500 g — do wyrobu kół do wagonów elektrycznych . . . . . . | 10." |

III. W wykazie Nr 3 dodaje się pozycję następującą:

| Pozycje i punkty t.c. przywozowej | Nazwa towaru | Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego) |
|---|---|---|
| „ z 834 p. 1 | Reklamowe plakaty firm zagranicznych, o wszelkich konturach i rysunku, również z podpórkami, z uwidocznioną nazwą i siedzibą firmy | bez cła." |

§ 2. W wykazie Nr 1, dołączonym do powołanego w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 kwietnia 1937 r., skreśla się następującą pozycję:

| Pozycja i punkt t.c. przywozowej | Nazwa towaru | Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego) |
|---|---|---|
| „ z grup: 67 i 69 | Niewyrabiane w kraju silniki elektryczne i spalinowe oraz niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty elektryczne, sprowadzane przez fabryki maszyn, jako urządzenia napędowe w celu wmontowania ich do maszyn . . . | 35." |

§ 3. W wykazie Nr 2, dołączonym do powołanego w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 kwietnia 1937 r., pozycja:

| Pozycja i punkt t.c. przywozowej | Nazwa towaru | Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego) |
|---|---|---|
| „ 410 z p. 2 | Braunsztyn w proszku — do produkcji cynku elektrolitycznego, baterii elektrycznych oraz soli manganowych . . . | bez cła" |

otrzymuje następujące brzmienie:

| Pozycja i punkt t.c. przywozowej | Nazwa towaru | Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego) |
|---|---|---|
| „ 410 z p. 2 | Braunsztyn w proszku — do produkcji cynku elektrolitycznego, baterii elektrycznych, soli manganowych oraz do fabrykacji półproduktów organicznych i barwników syntetycznych . | bez cła." |

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 26 czerwca 1937 r. Nr 47, poz. 365).

## 558

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 czerwca 1937 r.

**w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1937 r. o zwolnieniu od cła kukurydzy i końskiego zębu.**

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

**§ 1.** W paragrafie 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 kwietnia 1937 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zwolnieniu od cła kukurydzy i końskiego zębu (Dz. U.R.P. Nr 30, poz. 229) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 21 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 306) słowa: „do dnia 30 czerwca 1937 r." zastępuje się słowami: „do dnia 31 lipca 1937 r."

**§ 2.** Pozwolenia Ministra Skarbu na zastosowanie zwolnienia od cła kukurydzy i końskiego zębu, wydane do dnia 30 czerwca 1937 r. na podstawie powołanego w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu, zachowują swą ważność do dnia 31 lipca 1937 r.

**§ 3.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1 lipca 1937 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 26 czerwca 1937 r. Nr 47, poz. 366).

## 559

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 czerwca 1937 r.

**w sprawie osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów.**

Na podstawie art. 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

**§ 1.** Osobne opłaty za czynności, wykonywane przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym lub poza czasem urzędowym, wyszczególnione w ust. 1 § 44 rozporządzenia z dnia 9 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820), będą pobierane stosownie do przepisów rozporządzenia niniejszego.

**§ 2.** 1) Za czynności funkcjonariuszów celnych, związane z nadzorem celnym nad składami celnymi, przedsiębiorca składowy uiszcza opłatę w wysokości zł 1000 kwartalnie.

2) W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, Ministerstwo Skarbu może opłatę określoną w ust. 1 obniżyć albo zastąpić opłatą pobieraną stosownie do przepisów § 7. Przepis niniejszy może być stosowany przede wszystkim do opłat za nadzór celny nad składami celnymi, przeznaczonymi do przechowywania tylko pewnego rodzaju towarów, np. spirytualii, filmów, maszyn.

3) Opłata określona w ust. 1, chociażby obniżona, podlega uiszczeniu kwartalnie z góry, natomiast opłata za nadzór nad składami celnymi, pobierana według przepisów § 7, podlega uiszczeniu w terminach miesięcznych z dołu (po dokonaniu obrachunku).

4) Jeżeli przedsiębiorca składowy posiada na tej samej posesji skład celny przeznaczony do przechowywania tylko pewnego rodzaju towarów oraz skład celny ogólny, to nie pobiera się opłaty za nadzór nad składem przeznaczonym do przechowywania tylko pewnego rodzaju towarów, o ile nadzór nad tym składem może być wykonywany przez funkcjonariuszów celnych, sprawujących nadzór nad składem celnym ogólnym. Również nie pobiera się osobnej opłaty za nadzór nad składem celnym, prowadzonym przez przedsiębiorstwo, w którego siedzibie został otwarty podurząd celny, o ile skład celny i podurząd celny znajdują się na jednej posesji i jeżeli funkcjonariusze podurzędu celnego mogą sprawować nadzór nad składem celnym.

**§ 3.** 1) Za czynności funkcjonariuszów celnych, związane z nadzorem nad towarami odprawionymi warunkowo w obrocie uszlachetniającym czynnym, pobiera się osobną opłatę, obliczaną według niżej podanej skali procentowej, od sumy cła przywozowego.

Przy sumie cła powyżej 200.000 zł $^1/_4\%$, nie mniej niż 1.000.— zł,

przy sumie cła powyżej 50.000 zł do 200.000 zł $^1/_2\%$, nie mniej niż 500.— zł,

przy sumie cła powyżej 15.000 zł do 50.000 zł 1%, nie mniej niż 300.— zł,

przy sumie cła powyżej 5.000 zł do 15.000 zł 2%, nie mniej niż 200.— zł,

przy sumie cła do 5.000 zł 4%, nie mniej niż 25.— zł.

Opłatę oblicza się dla każdego zgłoszenia celnego oddzielnie.

Za podstawę obliczenia opłaty przyjmuje się cło wymierzone według zasad ustalonych dla odprawy ostatecznej (art. 49 ust. 2 prawa celnego).

2) Jeżeli towary zagraniczne, odprawiane warunkowo w obrocie uszlachetniającym czynnym wolne są od cła przywozowego, to zamiast opłaty określonej w ust. 1 pobiera się opłatę wynoszącą 0,05 zł od 100 kg wagi surowej, nie mniej jednak niż zł 25 od towarów odprawionych za jednym zgłoszeniem celnym.

3) W poszczególnych przypadkach zamiast opłaty określonej w ust. 1 i 2, Ministerstwo Skarbu może zezwalać na pobranie od przedsiębiorstwa, uprawiającego czynny obrót uszlachetniający, opłatę w wysokości zł 1000 kwartalnie, płatną z góry.

4) Ministerstwo Skarbu może również obniżać opłatę określoną w ust. 1 i 2, jeżeli tego wymagają względy gospodarcze, nie zachowując kwot minimalnych.

5) Osoby i przedsiębiorstwa uprawiające obrót uszlachetniający czynny, posiadający charakter przemysłu ludowego, mogą być zwalniane od opłaty za czynności funkcjonariuszów celnych w związku z nadzorem.

§ 4. Za czynności funkcjonariuszów celnych, związane z nadzorem nad towarami odprawianymi warunkowo w obrocie uszlachetniającym biernym, pobiera się opłatę według norm przewidzianych w § 7.

§ 5. 1) Za czynności funkcjonariuszów celnych, wykonywane w związku z nadzorem nad użyciem towarów, sprowadzonych z zagranicy z zastosowaniem ulg celnych, pobiera się opłatę według zasad ustalonych w ust. 1 § 3 — z tą różnicą, że za podstawę obliczenia opłaty przyjmuje się cło normalne przywozowe (autonomiczne) odpowiedniej kolumny, lądowe względnie morskie.

2) Za ulgi celne w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważa się: zniżki celne i zwolnienia od cła, przewidziane w rozporządzeniach, wydawanych na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610), oraz stawki celne zniżone lub zwolnienia od cła, przewidziane w taryfie celnej przywozowej lub w umowach handlowych, — jeżeli zastosowanie wszystkich tych zniżek celnych, stawek celnych zniżonych lub zwolnień od cła uzależnione jest od użycia sprowadzonego z zagranicy towaru do określonego celu lub też od spełnienia pewnych warunków.

3) Ministerstwo Skarbu może w poszczególnych przypadkach obniżać opłaty, przypadające w myśl ust. 1, jeżeli wymagają tego względy gospodarcze, nie zachowując kwot minimalnych.

§ 6. Opłaty określone w §§ 3, 4 i 5 pobiera się tylko wówczas, gdy zostanie zarządzone przeprowadzenie kontroli.

§ 7. 1) Za strzeżenie, konwojowanie na drogach lądowych oraz inne nie przewidziane w §§ 2, 3, 4, 5 czynności, wykonywane przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym lub poza czasem urzędowym, pobiera się osobną opłatę za każdą godzinę pracy, licząc część godziny za całą. Opłata za godzinę wynosi 2 zł, jeżeli czynność odbywa się między 6 a 21 godziną, i 3 zł — jeżeli czynność odbywa się między 21 a 6 godziną. Za konwojowanie na drogach wodnych pobiera się opłatę w wysokości $1/2$ wymienionych kwot.

2) Gdy czynność ma być wykonana w innej miejscowości, aniżeli ta, w której funkcjonariusz celny pełni służbę, do czasu, za który pobiera się opłatę (ust. 1), dolicza się czas, użyty przez funkcjonariusza celnego na dojazd do miejscowości, w której czynność ma być wykonana, oraz czas użyty na powrotny jego przyjazd do miejsca służbowego po wykonaniu czynności. Jeżeli zaś czynność ma być wykonana w tej samej miejscowości, w której funkcjonariusz pełni służbę, czas pracy liczy się z chwilą przybycia funkcjonariusza na miejsce, gdzie czynność ma być wykonana.

3) Do kwoty przypadającej według ust. 1 i 2 dolicza się koszty przejazdu funkcjonariuszów celnych, delegowanych do wykonania czynności urzędowej, ustalane na podstawie każdocześnie obowiązujących rozporządzeń o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym, oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

4) Do czynności, opłacanych według ust. 1, 2, 3 należą również czynności funkcjonariuszów celnych, związane z nadzorem wykonywanym poza obrębem miejsca urzędowego lub poza godzinami urzędowymi nad skażeniem i przerobem tłuszczów, przetapianiem lub połamaniem starych materiałów żelaznych i aluminiowych, szarpaniem szmat, pocięciem lub podziurkowaniem papieru itp. zmianą stanu towaru, dozwoloną na zasadzie przepisów celnych. Jeżeli jednak czynności powyższe wymagają stałego nadzoru, Ministerstwo Skarbu może zarządzić pobieranie opłaty, przewidzianej w ust. 1 § 2.

§ 8. Opłaty za czynności funkcjonariuszów celnych, związane z nadzorem nad składami celnymi (§ 2) oraz nad towarami odprawionymi warunkowo w obrocie uszlachetniającym czynnym (§ 3 ust. 3), pobierają urzędy celne, których funkcjonariusze czynności te wykonywają. Wszystkie inne opłaty, przewidziane w rozporządzeniu niniejszym, pobierają urzędy

celne dokonywające odprawy celnej albo urzędy, którym pobranie opłat polecono.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1937 r. Jednocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. w sprawie osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 862) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 9 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 267).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U R.P. ż dnia 30 czerwca 1937 r. Nr 48, poz. 375).

## 560

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 czerwca 1937 r.

**o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. w sprawie zmiany ustawy o monopolu zapałczanym.**

Na podstawie art. 1, 2, 3 i 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. w sprawie zmiany ustawy o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 12) zarządza się co następuje:

§ 1. Obniża się:

a) opłatę monopolową od zapalniczek, określoną w art. 4 ust. 2 pkt b) i c) ustawy z dnia 30 stycznia 1931 r. o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 45), na 1 zł od jednej zapalniczki kieszonkowej i 3 zł od jednej zapalniczki ściennej lub stołowej;

b) podatek od zapalniczek ze złota i srebra, określony w art. 5 wyżej wymienionej ustawy, na 5 zł od sztuki.

§ 2. Zabrania się sprzedaży, nabywania oraz posiadania zarówno w obrocie handlowym, jak i na osobisty użytek, zapalniczek niezaopatrzonych w znaczek podatkowy z wyjątkami, określonymi w § 3.

§ 3. 1) Na dowód uiszczenia opłaty monopolowej lub podatku od zapalniczek, przywożonych z zagranicy i z obszaru W. M. Gdańska przez podróżnych na osobisty użytek po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego, będzie wydany kwit, który w ciągu miesiąca od daty wystawienia będzie zastępował znaczek podatkowy na przywiezionej zapalniczce.

2) W ciągu tego miesiąca przywiezioną zapalniczkę należy zgłosić wraz z kwitem na uiszczenie opłaty monopolowej lub podatku do urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych celem zaopatrzenia jej w znaczek podatkowy. Urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych zatrzymuje kwit na uiszczenie opłaty monopolowej lub podatku, wydany przy przywozie zapalniczki na obszar Rzeczypospolitej.

§ 4. 1) Osoby, posiadające w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zapalniczki na osobisty użytek niezaopatrzone w znaczek podatkowy, obowiązane są zgłosić je w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia w kasie urzędu skarbowego do zaopatrzenia w znaczek podatkowy za opłatą podatku lub opłaty monopolowej w wysokości, określonej w § 1.

2) Od obowiązku uiszczenia opłaty monopolowej lub podatku (ust. 1) wolni są ci posiadacze zapalniczek niezaopatrzonych w znaczek podatkowy, którzy przywieźli je z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska w ruchu podróżnych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego i posiadają kwit na uiszczenie od tych zapalniczek w swoim czasie przypadającej należności skarbowej. Jednakże i w takich przypadkach należy zgłosić zapalniczki wraz z kwitem w kasie skarbowej w terminie określonym w ust. 1 do zaopatrzenia w znaczek podatkowy.

§ 5. Każda osoba może zgłosić do zaopatrzenia w znaczek podatkowy tylko jedną zapalniczkę, przeznaczoną na własny użytek.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1937 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 czerwca 1937 r. Nr 48, poz. 376).

## 561

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 czerwca 1937 r.

**w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych na jabłka, winogrona, morele, brzoskwinie, arbuzy i sok winogronowy.**

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

**§ 1.** Przy przywozie niżej wyszczególnionych towarów pobiera się, za pozwoleniem Ministra Skarbu, cło zniżone w następującej wysokości:

| Pozycje i punkty t.c. przywozowej | Nazwa towaru | Cło zniżone od 100 kg w zł |
|---|---|---|
| z 53 | Jabłka świeże luzem i we wszelkiego rodzaju opakowaniach, o wadze jednostki opakunkowej powyżej 40 kg, z wyjątkiem jabłek opakowanych indywidualnie i w oddzielnych rzędach—w okresie od 1 do 31 lipca 1937 r.. . . | 18.— |
| 57 p. 1 | Winogrona świeże w opakowaniach powyżej 5 kg — w okresie od 15 do 31 lipca 1937 r. . . . | 45.— |
| 58 p. 1 | Morele świeże — w okresie od 1 do 31 lipca 1937 r. . . . . . . | 50.— |
| 58 p. 2 | Brzoskwinie świeże — w okresie od 15 lipca 1937 r. do 15 września 1937 r. . . . . . . . | 120.— |
| 58 p. 3 | Arbuzy świeże — w okresie: | |
| | a) od 1 lipca 1937 r. do 31 sierpnia 1937 r. . | 10.— |
| | b) od 1 do 15 września 1937 r. . . . . . | 16.— |
| z 236 p. 1 | Sok winogronowy bez cukru — w okresie od 1 lipca 1937 r. do 30 czerwca 1938 r. . . . . . . | 52.— |

**§ 2.** 1) Gdy przed wydaniem do wolnego obrotu towaru, wyszczególnionego w § 1, strona nie złożyła podania o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego, Minister Skarbu może dodatkowo wydać pozwolenie i zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli:

a) przed wydaniem towaru do wolnego obrotu została ustalona na wniosek strony tożsamość towaru w sposób określony przepisami wykonawczymi do prawa celnego;

b) strona złożyła, w ciągu 30 dni od daty uiszczenia, zakredytowania lub odroczenia należności celnych, podanie o zastosowanie do odprawionego towaru cła zniżonego.

2) W przypadkach, gdy przed podjęciem do wolnego obrotu towaru, wymienionego w § 1, strona złożyła podanie o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego lecz podjęła towar do wolnego obrotu przed otrzymaniem takiego pozwolenia, Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli przy zachowaniu przepisu pkt a) ust. 1 paragrafu niniejszego, strona złożyła podanie o zwrot wspomnianej różnicy w ciągu 30 dni od daty pisma, którym Ministerstwo Skarbu zawiadomiło ją o wydaniu pozwolenia.

3) Jeżeli strona wniosła zażalenie w sprawie zastosowania taryfy celnej lub przepisów celnych, bieg 30-dniowych terminów, określonych w ustępie 1 i 2 paragrafu niniejszego, rozpoczyna się od daty doręczenia stronie orzeczenia ostatecznego w administracyjnym toku instancyj.

4) Podania, określone w ustępie 1 i 2 paragrafu niniejszego, strona powinna złożyć, dołączając kwit celny, w urzędzie celnym, który dokonał odprawy. Urząd Celny prześle otrzymane podanie do Ministerstwa Skarbu wraz ze sprawozdaniem i dowodami stwierdzającymi tożsamość towaru.

**§ 3.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 lipca 1937 r. Nr 49, poz. 381).

# 562

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 czerwca 1937 r.

**o najwyższych granicach odsetek od wkładów i innych lokat pieniężnych w komunalnych kasach oszczędności i spółdzielniach.**

Na podstawie art. 1 i 5 ustawy z dnia 29 marca 1933 r. w sprawie wysokości odsetek od wkładów i innych lokat pieniężnych w komunalnych kasach oszczędności i spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 255) zarządzam co następuje:

**§ 1.** Najwyższą granicę odsetek (korzyści) od wkładów i innych lokat pieniężnych ustalam:

a) dla komunalnych kas oszczędności, Galicyjskiej Kasy Oszczędności we Lwowie, Centralnej Kasy Spółek Rolniczych, Ukraińskiej Szczadnyci w Przemyślu i Krajowej Kasy Pożyczkowej w Poznaniu — na 5% w stosunku rocznym;

b) dla komunalnych kas oszczędności, w których suma wkładów oszczędnościowych nie przekracza 500.000 zł, spółdzielni i gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych — na 5½% w stosunku rocznym.

**§ 2.** (1) W granicach, określonych w § 1, wysokość stopy procentowej może być różniczkowana w zależności od różnych typów wkładów i lokat pieniężnych.

(2) W ciągu dni 15 od daty ogłoszenia rozporządzenia niniejszego powinny być nadesłane projekty co do zróżniczkowania stopy procentowej przez:

a) związki komunalnych kas oszczędności — co do komunalnych kas oszczędności;

b) Przewodniczącego Rady Spółdzielczej — co do spółdzielni trudniących się czynnościami bankowymi;

c) Państwowy Bank Rolny — co do gminnych kas pożyczkowo - oszczędnościowych;

d) Komisarza Rządowego Centralnej Kasy Spółek Rolniczych w Warszawie — co do tej instytucji;

e) Galicyjską Kasę Oszczędności we Lwowie;

f) Krajową Kasę Pożyczkową w Poznaniu;

g) Ukraińską Szczadnycię w Przemyślu — celem zatwierdzenia przez Ministerstwo Skarbu.

**§ 3.** Zróżniczkowane stawki stopy procentowej od wkładów i innych lokat pieniężnych obowiązują po upływie 15 dni od daty zatwierdzenia, nie wcześniej jednak jak 1 sierpnia 1937 r.

**§ 4.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1937 r., a w odniesieniu do wkładów i innych lokat pieniężnych złożonych przed dniem 1 sierpnia 1937 r. — po upływie terminu umowy.

**§ 5.** Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1933 r. o najwyższych granicach odsetek od wkładów i innych lokat pieniężnych w komunalnych kasach oszczędności i spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 733).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 lipca 1937 r. Nr 50, poz. 387).

# 563

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 czerwca 1937 r.

**wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej wywozowej.**

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

**§ 1.** W taryfie celnej wywozowej, zawartej w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. o ustanowieniu taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 873) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniami: z dnia 3 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 332) i z dnia 21 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 635), wprowadza się zmiany następujące:

1) W pozycji 1 dodaje się nowy punkt 5 w brzmieniu:

„5. Piryty, markazyt . zł 3 od 100 kg."

2) Uwaga 1 do grupy I otrzymuje brzmienie następujące:

„Wywożone za pozwoleniem Ministra Skarbu:

a) szlamy ołowiane (z poz. 1 p. 3), piryty i markazyt (poz. 1 p. 5) oraz towary objęte poz. poz. 2, 4 i 11 . . . bez cła

b) towary objęte poz. poz. 5, 6, 7, 8 i 10 . . . . . . zł 10 za 100 kg."

3) Ustanawia się nową pozycję 43 w brzmieniu:

„43. Szmaty, skrawki tkanin, materii i wyrobów dzianych . . . . . . . zł 30 od 100 kg."

4) Do grupy V wprowadza się nową uwagę 5 w brzmieniu:

„5. Szmaty, skrawki tkanin, materii i wyrobów dzianych — wywożone za zaświadczeniami Ministerstwa Przemysłu i Handlu . . . bez cła."

**§ 2.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 10 dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 lipca 1937 r. Nr 50, poz. 388).

## 564

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 10 czerwca 1937 r.

**o zwolnieniu od obowiązku ponoszenia kosztów urządzenia ulic i placów, oraz zmniejszeniu i odroczeniu uiszczenia wpłat z tego tytułu.**

Na podstawie art. 174 ust. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405) zarządzam co następuje:

**§ 1.** Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają artykuły rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) w brzmieniu rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) i z dnia 28 grudnia 1934 roku (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405).

**§ 2.** (1) Intensywność (gęstość) zabudowania określa się iloczynem liczby, oznaczającej w m² powierzchnię, która może być zabudowana w myśl zatwierdzonego albo prawomocnego planu zabudowania (art. 10 pkt 2 i art. 11 pkt d), i liczby kondygnacyj, podzielonym przez liczbę, oznaczającą w m² całą powierzchnię działek do głębokości 70 m od linii regulacyjnej ulicy. Kondygnację suterenową i poddaszną przy obliczaniu intensywności zabudowania traktuje się, jako połowę kondygnacji.

(2) Przeciętną intensywność zabudowania oblicza się osobno dla terenów, przyległych do każdej ulicy lub placu komunikacyjnego, gdy przekłada się koszty urządzenia ulicy lub placu na całej ich długości, albo osobno dla terenów przyległych do każdego ich odcinka, gdy przekłada się koszty urządzenia ulicy lub placu nie na całej ich długości, lecz na długości pewnego odcinka.

**§ 3.** Od ponoszenia kosztów urządzenia ulic i placów komunikacyjnych, przekładanych na podstawie art. 174, zwolnieni są:

a) właściciele działek lub nieruchomości, na których w myśl prawomocnego planu zabudowania wznoszenie budynków jest zabronione (art. 46 ust. 1 pkt a) i b) lub ograniczone (art. 46 ust. 3) w ten sposób, iż intensywność ich zabudowania ma być mniejsza od 0,10;

b) właściciele działek lub nieruchomości, na których na podstawie ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. o stosunkach prawnych w obszarach warownych i rejonach umocnionych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 124) lub na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 69, poz. 437) wznoszenie budynków jest zabronione lub ograniczone w stopniu określonym wyżej w punkcie a).

**§ 4.** (1) Wysokość wpłat, przypadających do uiszczenia przez właścicieli działek lub nieruchomości, przyległych do ulic i placów komunikacyjnych, z tytułu urządzenia nawierzchni tych ulic i placów, łącznie z wartością gruntów nie może przekroczyć w stosunku do kosztów urządzenia ulicy o szerokości 20 m, licząc 10 m na jezdnię i 10 m na oba chodniki, części

kosztów takiego urządzenia, wyrażonej procentowo liczbą, określającą przeciętną intensywność zabudowania, pomnożoną przez 2.

(2) W razie, gdy prawomocny plan zabudowania dopuszcza przy ulicy lub placu o zabudowaniu zwartym urządzenie pomieszczeń na zakłady handlowe, rzemieślnicze i drobne zakłady przemysłowe (art. 11 pkt d), procentowe określenie tej części kosztów urządzenia nawierzchni ulicy 20-metrowej szerokości, której nie mogą przekraczać przekładane koszty, podwyższa się o 10%.

(3) Ograniczenia wysokości przekładanych kosztów urządzenia ulic i placów komunikacyjnych, określone wyżej w ust. (1) i (2), nie mają zastosowania:

a) gdy na działkach lub nieruchomościach, przyległych do ulicy lub placu, dopuszcza się wznoszenie zakładów przemysłowych w myśl art. 10 pkt 1 lit. f) i g);

b) gdy działki, przyległe do ulicy lub placu, przeznaczone są do zabudowania luźnego budynkami, zawierającymi chociażby po jednym mieszkaniu o 5 izbach lub większym.

**§ 5.** Właścicielom działek, niezdatnych do zabudowania z powodów, określonych w art. 175, uiszczenie przełożonych kosztów urządzenia ulic i placów komunikacyjnych odracza się bez doliczenia procentów zwłoki do czasu usunięcia wad, czyniących działki niezdatnymi do zabudowania, bądź do czasu wzniesienia na nich budynków na podstawie pozwolenia władzy, udzielonego w myśl art. 175 ust. 2.

**§ 6.** (1) W razie, gdy na działkach znajdują się budynki, podlegające przepisom ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 39, poz. 297), uiszczenie opłat z tytułu urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego, przypadających od właścicieli tych działek, odracza się na ich prośbę w całości lub w części, bez doliczenia procentów zwłoki, na zasadach niżej wyłuszczonych.

(2) Uiszczenie opłat, wspomnianych w ust. (1), odracza się w całości, gdy:

a) budynki, podlegające przepisom ustawy o ochronie lokatorów zajmują więcej niż połowę powierzchni, przeznaczonej do zabudowania w zatwierdzonym albo prawomocnym planie zabudowania, a w braku planu zabudowania — więcej niż 1/4 powierzchni działki przy zabudowaniu zwartym i 1/6 tejże powierzchni przy zabudowaniu luźnym i gdy ponadto

b) wicej niż połowa, licząc według kubatury, pomieszczeń w budynkach podlega przepisom ustawy o ochronie lokatorów.

(3) Odroczenie powyższe jest ważne do czasu zwolnienia spod działania przepisów ustawy o ochronie lokatorów co najmniej połowy pomieszczeń, licząc według kubatury; w razie, gdy to nastąpi, właściciele odnośnych działek obowiązani są uiścić połowę przypadających na nich kosztów urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego. Drugą połowę tych kosztów wspomniani właściciele obowiązani są uiścić po całkowitym zwolnieniu wszystkich pomieszczeń w budynkach spod działania ustawy o ochronie lokatorów.

(4) Właściciele działek, na których znajdują się budynki, podlegające przepisom ustawy o ochronie lokatorów, gdy nie zachodzą warunki, określone w ustępie (2), obowiązani są uiścić połowę kosztów urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego. Uiszczenie drugiej połowy tej kwoty odracza się na ich prośbę na warunkach, podanych w ustępie (3), do czasu zwolnienia spod działania cytowanej ustawy wszystkich pomieszczeń w budynkach.

(5) W razie sprzedaży działek, określonych wyżej w ustępie (1) i (2), przełożone koszty urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego, których spłata została odroczona, powinny być uiszczone przed przeniesieniem prawa własności na nowonabywców.

**§ 7.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 23 czerwca 1937 r. Nr 46, poz. 351).

## 565

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 14 czerwca 1937 r.

**wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o umorzeniu drobnych zaległości w samoistnych daninach komunalnych.**

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych oraz zaległych składek i opłat na rzecz niektórych publicznoprawnych instytucji ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 50, poz. 336) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Umarza się zaległości w samoistnych daninach komunalnych przekazane do egzekucji przed dniem 1 kwietnia 1937 roku i objęte wnioskami egzekucyjnymi, z których ogólna suma wskazanych należności nie przekracza na dzień 1 kwietnia 1937 roku kwoty 1 zł.

(2) Zaległości, określone w ust. (1) skreślą zarządy związków samorządowych na podstawie otrzymanych z urzędów skarbowych wykazów wniosków egzekucyjnych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

(Przedruk z Dz. U. R. P z dnia 23 czerwca 1937 r. Nr 46, poz. 352).

## 566

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 25 czerwca 1937 r.

**o czynnościach rozrachunkowych związanych z obrotem towarowym i turystycznym polsko-węgierskim.**

Na podstawie art. 18 ust. (1) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r. o Polskim Instytucie Rozrachunkowym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 582) zarządzam co następuje:

§ 1. Czynności rozrachunkowe związane z obrotem towarowym i turystycznym polsko-węgierskim, spełniane do dnia 30 czerwca 1937 r. włącznie przez odnośne instytucje — wykonywa od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego Polski Instytut Rozrachunkowy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 lipca 1937 r. Nr 49, poz. 380).

## 567

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 19 czerwca 1937 r.

**wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o uznaniu niektórych substancyj i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia.**

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancyj i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 559) zarządzam co następuje:

§ 1. Za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia uznaje się:

1) substancje odurzające:

a) liście koka (folia Cocae) i ich przetwory;

b) konopie indyjskie (Cannabis Indicae) i ich przetwory;

2) pochodne substancyj odurzających i ich sole i przetwory:

a) dwuhydrokodeinon (Dikodid);

b) dwuhydrooksykodeinon i jego sól Eukodal;

c) dwuhydromorfinon i jego sól Dilaudid oraz ich przetwory;

d) dwuhydromorfina i jej sól Paramorfan;

e) acetylodwuhydrokodeinon, czyli acetylodwumetylodwuhydrotebaina i jej sól Acedikon;

f) sole i estry substancyj odurzających wymienionych pod lit. a) — e) oraz przetwory zawierające te sole i estry;

g) N-oksymorfina (genomorfina) i jej przetwory;

h) pochodne N-oksymorfiny oraz inne pochodne morfinowe o azocie pięciowartościowym, jak również przetwory tych pochodnych;

i) ekgonina i wszystkie jej pochodne mogące przemysłowo służyć do jej regeneracji;

j) tebaina, jej sole i przetwory;

k) etery morfinowe (jak benzylomorfina i inne), ich sole i przetwory, z wyjątkiem metylomorfiny (kodeiny) i etylomorfiny (dioniny) oraz ich sole i przetworów;

l) tropokokaina, jej pochodne i przetwory;

m) kannabina i jej sole oraz nalewka (tinctura) i wyciąg (extractum) z konopi indyjskich (Cannabis Indicae).

§ 2. Jako przetwory substancyj, wyszczególnionych w art. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancyj i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 559), oraz substancyj i pochodnych wyszczególnionych w § 1 rozporządzenia niniejszego rozumie się wszystkie preparaty zawierające w swoim składzie którąkolwiek z tych substancyj, bez względu na postać preparatu (płyn, proszek, maść itp.), jak np. Tinctura Opii, Opium concentratum, Eumeconum, Trivallinum, Narcophinum, Laudanonum itp.

§ 3. Substancje i ich przetwory wymienione w § 1 pkt 1) oraz pochodne substancyj odurzających, ich sole i przetwory wymienione w § 1 pkt 2) i w § 2 rozporządzenia niniejszego podlegają przepisom ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancyj i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 559).

§ 4. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 2 miesiące po ogłoszeniu.

(2) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 15 marca 1930 r. o uznaniu niektórych substancyj i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 304) oraz rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 22 lutego 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 15 marca 1930 r. o uznaniu niektórych substancyj i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 276).

Minister Opieki Społecznej: (—) *Marian Zyndram-Kościałkowski.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 lipca 1937 r. Nr 49, poz. 379).

## 568

## OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 czerwca 1937 r.

**w sprawie przystąpienia W. M. Gdańska do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką z dnia 10 lutego 1934 r. oraz do protokołu dodatkowego z dnia 8 lutego 1935 r. i do protokołu dodatkowego z dnia 5 września 1935 r. do tejże konwencji.**

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie art. 30 konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką, podpisanej w Pradze dnia 10 lutego 1934 r., Rząd Polski zgłosił z dniem 15 maja 1937 r. przystąpienie W. M. Gdańska do powyższej konwencji oraz do protokołu dodatkowego do wymienionej konwencji, podpisanego w Warszawie dnia 8 lutego 1935 r., i do protokołu dodatkowego do tejże konwencji, podpisanego w Warszawie dnia 5 września 1935 r. (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 22, poz. 142, 144 i 146).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 lipca 1937 r. Nr. 49, poz. 383).

## 569

## OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 czerwca 1937 r.

**w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokołu polsko - szwedzkiego, podpisanego w Warszawie dnia 3 lipca 1936 r., zmieniającego protokół handlowy polsko - szwedzki, podpisany dnia 21 października 1933 r.**

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 18 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 165) nastąpiła w dniu 28 kwietnia 1937 r. ratyfikacja protokołu polsko - szwedzkiego, podpisanego w Warszawie dnia 3 lipca 1936 r., zmieniającego protokół handlowy polsko - szwedzki, podpisany dnia 21 października 1933 r. oraz, że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego protokołu w wykonaniu jego ustępu trzeciego dokonana została w Sztokholmie dnia 7 czerwca 1937 r.

Tekst wspomnianego protokołu z dnia 3 lipca 1937 r. wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 sierpnia 1936 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tegoż protokołu (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 457).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 lipca 1937 r. Nr 50, poz. 389).

## 570

### ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 czerwca 1937 r.

**o zmianie nazwy Inspektoratu Dewizowego Ministerstwa Skarbu i jego organów.**

**§ 1.** Utworzony zarządzeniem z dnia 26 sierpnia 1936 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 23, poz. 711) Inspektorat Dewizowy Ministerstwa Skarbu i jego organy otrzymują następującą nazwę:

1) Inspektorat Dewizowy Ministerstwa Skarbu otrzymuje nazwę: „Inspektorat Główny Ochrony Skarbowej",

2) Inspektor (do walki z przestępczością) otrzymuje nazwę: „Inspektorat Okręgowy Ochrony Skarbowej",

3) Brygada Kontroli Skarbowej otrzymuje nazwę: „Brygada Ochrony Skarbowej".

**§ 2.** Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

## 571

### ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 czerwca 1937 r.

**o zmianie czasu urzędowania niektórych urzędów celnych.**

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam, co następuje:

§ 1. Dla urzędów celnych w Istebnej, Kaczycach Górnych, Kaczycach Dolnych i Marklowicach w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach ustala się godziny urzędowe od 8-ej do 12-ej i od 13-ej do 17-ej; we wtorki i piątki urzędowanie rozpoczyna się o jedną godzinę wcześniej, t. j. o godz. 7-ej.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1937 r.

Równocześnie ulega odpowiedniej częściowej zmianie załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r. (Monitor Polski Nr 278, poz. 385) w poz. 33, 37, 38, 54, dotyczących okręgu Dyrekcji Ceł w Mysłowicach.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 26 czerwca 1937 r. Nr 144, poz. 240).

## 572

### ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 czerwca 1937 r.

**o zmianie czasu urzędowania niektórych urzędów i posterunków celnych.**

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Czas urzędowania urzędów celnych:

a) w Kutach, Ławocznem, Łupkowie, Podwołoczyskach, Siankach i Woronience w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł we Lwowie,

b) w Chełście, Dorotowie i Silnie oraz posterunków celnych w Henrykowie, Nowej Karczmie i Sowiej Górze w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu,

c) w Wilnie — Oddział Wilno - lotnisko w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Warszawie

określa dołączony do niniejszego zarządzenia załącznik.

§ 2. W Urzędzie Celnym w Suminie w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach przedłuża się do dnia 15 lipca 1937 r. dla odprawy celnej przywozowej świeżych owoców i jarzyn, przywożonych na podstawie art. 218 Konwencji Genewskiej, godziny urzędowania do godz. 19-ej.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie ulega odpowiedniej częściowej zmianie załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r. (Monitor Polski Nr 278, poz. 385) w poz. 18, 19, 27, 30, 34, dotyczących okręgu Dyrekcji Ceł we Lwowie, w poz. 6, 13, 28, 52, 66, 70, dotyczących okręgu Dyrekcji Ceł w Poznaniu, oraz w poz. 23, dotyczącej okręgu Dyrekcji Ceł w Warszawie.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 1 lipca 1937 r. Nr 147, poz. 246).

**Załącznik** do zarządzenia Min. Skarbu z dnia 22 czerwca 1937 r. (poz. 572).

| Nazwa urzędu (posterunku) celnego | Godziny urzędowe w porze letniej | Godziny urzędowe w porze zimowej |
|---|---|---|
| U. C. Kuty (kolejowy) | w dni powszednie 7 — 12 i 14 — 16<br>w niedziele i święta dyżury przy pociągach | |

| Nazwa urzędu (posterunku) celnego | Godziny urzędowe w porze letniej | Godziny urzędowe w porze zimowej |
|---|---|---|
| U. C. Ławoczne<br>U. C. Łupków<br>U. C. Podwołoczyska<br>U. C. Sianki<br>U. C. Woronienka | 8 — 15<br>oraz dyżury w czasie ruchu pociągów | |
| U. C. Chełst | w dni powszednie<br>8—10 i 15—17<br>w niedziele i święta<br>8—9 i 13—14<br>dla ruchu gospodarczego<br>6—20 | <br>8—10 i 14—15<br><br>8—9 i 13—14<br><br>7—18 |
| U. C. Dorotowo | w dni powszednie<br>8—12 i 14—17<br>w niedziele i święta<br>8—12 | <br>8—12 i 14—17<br><br>8—12 |
| U. C. Silno | w dni powszednie<br>8—12 i 13—17<br>w niedziele i święta<br>9—12<br>dla ruchu gospodarczego<br>4—20 | <br>9—12 i 13—16<br><br>9—12<br><br>8—16 |
| P. C. Henrykowo | I. dla ruchu osobowego<br>w poniedziałki i środy<br>7—12<br>w soboty<br>7—12 i 14—17<br>II. dla odprawy wywozowej drzewa<br>w środy<br>7—12 i 14—17 | <br><br>8—12<br><br>8—12 i 13—17<br><br><br>8—12 i 14—17 |
| P. C. Nowa Karczma | a) we wtorki i piątki<br>8—13<br>b) w czasie od 15.VI. do 15.X codziennie od godz. 5—7 dla przewozu jagód i grzybów bez faktycznego przejścia granicznego | <br>8—12 |
| P. C. Sowia Góra | we wtorki i czwartki<br>7—10 i 16—17<br>w niedziele i święta<br>8—9 i 13—14<br>w ruchu gospodarczym<br>6—12 i 13—20 | <br>9—10 i 15—16<br><br>8—9 |
| U. C. Wilno Oddz. Wilno — lotnisko | w dni powszednie<br>10—11.30 i 14—15.30<br>w niedziele<br>9—15<br>oraz odprawy w przypadkach lotów nadzwyczajnych. | |

---

## 573

### OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 czerwca 1937 r.

**o wartości jednego grama czystego złota.**

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc lipiec 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 30 czerwca 1937 r. Nr 146, poz. 243).

---

## 574

### OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 czerwca 1937 r.

**ustalające dalszą listę agentów dewizowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi.**

Na podstawie art. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 249) ogłaszam następującą dalszą listę agentów dewizowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi w zakresie czynności, wymienionych w § 1 ust. (4) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 419):

1) **Bank Kupiecko - Kredytowy Spółdzielczy z ogr. odp. w Łodzi,**

2) **Bank Ludowy, Spółdzielnia z odp. ogr. w Praszce,**

3) **Bank Ludowy Spółdzielczy z odp. ogr. w Różanie pow. kossowskiego,**

4) **Bank Ludowy, Spółdzielnia z nieogr. odp. w Chełmży,**

5) **Bank Mieszczańsko-Ludowy, Spółdzielnia z nieogr. odp. w Kalwarii Zebrzydowskiej,**

**6) Kasa Zaliczkowa, Spółdzielnia z nieogr. odp. w Gorlicach,**

**7) Komunalna Kasa Oszczędności pow. krakowskiego w Krakowie,**

**8) Komunalna Kasa Oszczędności miasta Działdowa w Działdowie,**

**9) Komunalna Kasa Oszczędności pow. leskiego w Lesku,**

**10) Komunalna Kasa Oszczędności pow. przasnyskiego w Przasnyszu,**

**11) Komunalna Kasa Oszczędności pow. stolińskiego w Stolinie,**

**12) Komunalna Kasa Oszczędności pow. kutnowskiego w Kutnie,**

**13) Komunalna Kasa Oszczędności pow. nowogródzkiego w Nowogródku.**

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 2 lipca 1937 r. Nr 148, poz. 248).

---

## 575

## ORZECZENIE

**Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie zwolnienia od opłat publicznych umowy o przeniesienie portfelu ubezpieczeń, zawartej między Towarzystwem „Der Anker" Allgemeine Versicherungs Aktiengesellschaft w Wiedniu a Towarzystwem Ubezpieczeń na życie „Vita i Krakowskie" Sp. Akc. w Warszawie.**

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 25 lutego 1932 r. o przenoszeniu portfeli ubezpieczeniowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 231) i w związku z decyzją z dnia 20 lutego 1937 r., L. UU. 14448/2/36, ogłoszoną w Nr 60 Monitora Polskiego z 1937 r., zwalniam w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych całkowicie od opłat stemplowych, sądowych i komunalnych pismo z dnia 12 — 19 grudnia 1936 r., stwierdzające umowę, zawartą między Towarzystwem „Der Anker" Allgemeine Versicherungs Aktiengesellschaft w Wiedniu a Towarzystwem Ubezpieczeń na życie „Vita i Krakowskie" Sp. Akc. w Warszawie o przeniesienie całości ubezpieczeń w dziale ubezpieczeń na życie, jak również pisma i czynności urzędowe potrzebne do wykonania wymienionej umowy.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *Grabowski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 24 czerwca 1937 r. Nr. 142, poz. 235).

---

## 576

## OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 17 czerwca 1937 r.

**wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o wykazie instytucyj, za których pośrednictwem będą wydawane zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz obręczy wiklinowych oraz o trybie postępowania przy wydawaniu tych zaświadczeń.**

W myśl § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o ustanowieniu taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 873) podaję do wiadomości co następuje:

I.

Zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz obręczy wiklinowych, wymienione w uwadze 4 do grupy V taryfy celnej wywozowej, zawartej w załączniku do powołanego rozporządzenia z dnia 23 października 1934 r. w brzmieniu rozporządzenia z dnia 21 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 635) będą wydawane za pośrednictwem terytorialnie właściwych izb przemysłowo - handlowych.

II.

Izby przemysłowo-handlowe będą wydawać zaświadczenia na wolny od cła wywóz obręczy wiklinowych eksporterom, którzy wykażą, że zgłoszone do wywozu obręcze odpowiadają warunkom, ustalonym przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Warunki te będą podawane do wiadomości zainteresowanych za pośrednictwem Związku Izb Przemysłowo-Handlowych R. P.

III.

Na pokrycie kosztów związanych z wydawaniem zaświadczeń izby przemysłowo - handlowe mogą pobierać opłaty, których wysokość ustala Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Wysokość ustalanych w powyższy sposób opłat podaje do wiadomości zainteresowanych Związek Izb Przemysłowo-Handlowych R. P.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Antoni Roman.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 26 czerwca 1937 r. Nr 144, poz. 239).

## 577

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 czerwca 1937 r.

L. D. I. 8386/2/37

**w sprawie interpretacji art. 8 p. k. s.**

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy), Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych, Dyrekcyj Ceł i Urzędów Celnych.

W związku ze stosowaniem przepisu art. 8 p. k. s. w praktyce powstały następujące wątpliwości:

I. czy tylko orzeczenie zapadłe w postępowaniu karnym nie zwalnia od obowiązku uiszczenia należności skarbowej, czy też nie zwalnia od tego obowiązku również i postanowienie o umorzeniu dochodzenia lub o zezwoleniu na dobrowolne poddanie się karze;

II. w jakim trybie należy wymierzać i ściągać należności skarbowe od przedmiotów zwolnionych spod zajęcia w wyniku postępowania karnego skarbowego.

Wobec powstałych wątpliwości Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

I. W myśl art. 8 p. k. s. orzeczenie zapadłe w postępowaniu karnym nie zwalnia od obowiązku uiszczenia należności skarbowej. Obowiązek ten odpada tylko w razie orzeczenia kary przepadku przedmiotu lub jego równowartości (art. 21 p. k. s.). Stąd wynika, że jeżeli w postępowaniu karnym nie orzeczono przepadku zajętych przedmiotów, to wydanie takich przedmiotów stronie może nastąpić dopiero po pobraniu ciążących na nich należności skarbowych.

Przedmioty zajęte w postępowaniu karnym mogą być zwolnione spod zajęcia nie tylko w wyniku rozstrzygnięcia sprawy w formie orzeczenia karnego, lecz również w wyniku umorzenia dochodzenia oraz w wyniku zezwolenia na dobrowolne poddanie się karze.

Jakkolwiek umorzenie dochodzenia oraz zwrot zajętych przedmiotów, których nie uznano za przepadłe, następuje w myśl art. 232 i art. 276 — 277 p. k. s. w formie postanowienia a nie orzeczenia, to jednak oczywistym jest, iż forma, w jakiej rozstrzygnięcie zapadło, nie może mieć żadnego wpływu na kwestię uiszczenia należności skarbowej. Skoro nawet uniewinniające orzeczenie nie zwalnia od obowiązku zapłacenia tej należności, to nie ma żadnych podstaw do zwolnienia strony od tego obowiązku w razie umorzenia postępowania karnego.

Analogiczny stan rzeczy zachodzi w przypadku wydania postanowienia o zezwoleniu na dobrowolne poddanie się karze. Ponieważ w myśl art. 286 § 2 p. k. s. dobrowolne poddanie się karze rodzi te same skutki, co i prawomocne orzeczenie karne, przeto nie zwalnia ono od obowiązku uiszczenia należności skarbowych.

Z powyższego wynika, że we wszystkich przypadkach zwolnienia spod zajęcia przedmiotów, zajętych w postępowaniu karnym, istnieje obowiązek uiszczenia ciążących na tych przedmiotach należności skarbowych.

II. Należności skarbowe od przedmiotów, zwolnionych spod zajęcia w wyniku postępowania karnego, wymierza się i ściąga się w trybie postępowania administracyjno-skarbowego. Wszelkie więc kwestie, związane z wymiarem i poborem tych należności, należy rozstrzygać na podstawie przepisów związkowych, w szczególności w zakresie wymiaru i poboru należności celnych — na podstawie prawa celnego i taryfy celnej.

Ten tryb postępowania należy stosować nie tylko w przypadkach zwolnienia spod zajęcia przedmiotów występku na podstawie orzeczenia karnego, lecz również i w przypadkach zwolnienia tych przedmiotów spod zajęcia w wyniku umorzenia dochodzenia oraz w wyniku zezwolenia na dobrowolne poddanie się karze.

W zakresie dobrowolnego poddania się karze prawo karne skarbowe nie zawiera już bowiem przepisu istniejącego w u. k. s. z 1932 r. (art. 176), który uzależniał dobrowolne poddanie się karze od przyjęcia przez oskarżonego obowiązku uiszczenia należności skarbowej. Przepis ten stał się powodem objęcia w praktyce pod rządem przepisów u. k. s. z 1932 r. aktem dobrowolnego poddania się karze również i uszczuplonych należności skarbowych. Obecnie pod rządem przepisów prawa karnego skarbowego nie ma żadnych powodów po temu, aby postanowieniem o zezwoleniu na dobrowolne poddanie się karze obejmować również i należności skarbowe od towarów zwolnionych spod zajęcia na podstawie art. 285 § 3 p. k. s., albowiem dobrowolne poddanie się karze rodzi te same skutki co i prawomocne orzeczenie karne, a więc nie zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia należności skarbowych i nie może stworzyć dla niego w tym zakresie jakichkolwiek ulg.

Za Dyrektora Departamentu:

(—) *K. Poths*

Naczelnik Wydziału.

## 578

## OKÓLNIK C 34 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 czerwca 1937 r.

L. D. IV. 11975/3/37

**w sprawie ograniczeń wywozu zwierząt.**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W s t ę p.

Niniejszy okólnik ma na celu zebranie w jedną całość dotychczasowych okólników w sprawie ograniczeń wywozu zwierząt za granicę.

Wywóz zwierząt żywych za granicę regulują następujące przepisy:

1) przepisy wykonawcze do prawa celnego (§ 25 p. 7 — wywóz żubrów);

2) pozycje 20, 22 i 31a jako też uwagi do grupy III taryfy celnej wywozowej;

3) przepisy sanitarno - weterynaryjne, a mianowicie:

a) rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673, Nr 114, p. 975, Nr 26/1928 p. 229, Nr 26/1932 p. 229, Nr 67/1932 p. 622) i szereg rozporządzeń wykonawczych, które w tekście niniejszego okólnika będą powołane;

b) konwencje weterynaryjne zawarte przez Polskę z: Francją (Dz. U. R. P. Nr 55/1932 poz. 537), Włochami (Dz. U. R. P. Nr 65/1931 p. 535), Rumunią (Dz. U. R. P. Nr 84/1932 p. 726), Belgią (Dz. U. R. P. Nr 96/1932 p. 827), Estonią (Dz. U. R. P. Nr 63/1934 p. 528), Austrią (Dz. U. R. P. Nr 2/1935 p. 11), Niemcami (Dz. U. R. P. Nr 83/1935 p. 512 i Mon. Pol. Nr 63 z 17.III. 1934 r.), Czechosłowacją (Dz. U. R. P. Nr 22/1937 p. 142);

c) specjalne przepisy, wynikające z warunków ustalonych przez niektóre państwa importujące zwierzęta np. przez Anglię, Szwajcarię, Palestynę oraz przepisy wynikające z indywidualnych pozwoleń udzielanych przez kraje importujące;

4) przepisy dotyczące obrony Państwa, a mianowicie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr 98, p. 859) oraz oparte na nim rozporządzenia wykonawcze.

R o z d z i a ł I.

**Wywóz wszelkich zwierząt oprócz koni.**

do pp. 1 i 2 wstępu.

Pozycje 20 i 22 taryfy celnej wywozowej ustanawiają cło wywozowe od żywej trzody chlewnej oraz od żywych gęsi domowych, a równocześnie uwagi 1 — 3 do grupy III taryfy celnej wywozowej przewidują zwolnienie od tego cła na podstawie zaświadczeń, wystawionych bądź przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, jeżeli chodzi o materiał rzeźny lub użytkowy, bądź przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, jeżeli wywozi się zwierzęta zarodowe. Poza tym zwolnieniu od cła wywozowego w ilościach, wymienionych w uwadze 3 do grupy III taryfy celnej wywozowej, podlegają również zwierzęta wywożone przez osoby zamieszkałe w pasie granicznym.

Wzory zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz trzody chlewnej i gęsi oraz nazwiska i wzory podpisów względnie facsimile urzędników Ministerstwa Przemysłu i Handlu (Państw. Inst. Eksp.), upoważnionych do podpisywania tych zaświadczeń przesyła Dyrekcjom Ceł (w odpowiedniej ilości wg ustalonego rozdzielnika) bezpośrednio Ministerstwo Przemysłu i Handlu (Państw. Inst. Eksp.) z odpowiednimi wyjaśnieniami co do terminów obowiązywania zaświadczeń danego wzoru. Każde zaświadczenie odnosi się tylko do danego transportu, a zatem, w razie wywozu ilości mniejszych od podanych w zaświadczeniu, strona traci prawo do wywiezienia bez cła za tym samym zaświadczeniem w innym transporcie niewykorzystanych ilości.

Za nadwyżki, ponad ilość sztuk wymienionych w zaświadczeniu, należy pobierać cło, ewentualnie zabezpieczenie tego cła, aż do chwili przedstawienia przez stronę dodatkowego zaświadczenia na zwolnienie od cła tej nadwyżki. Zaświadczenie, o którym mowa, powinno być wtedy przedstawione urzędowi celnemu w ciągu 5-ciu dni od daty wywozu. Nadwyżki ilościowe powstałe wskutek naturalnego przyrostu (urodzenia podczas podróży) nie podlegają ani cłu wywozowemu ani innym ograniczeniom wywozowym.

Zaświadczenie na wolny od cła wywóz wystawia się w jednym egzemplarzu. Składa się ono z dwóch części: 1) właściwego zaświadczenia (I lewy odcinek), który służy urzędowi celnemu za podstawę do zwolnienia od cła i 2) potwierdzenia zwolnienia od cła danego transportu (II prawy odcinek). Właściwe zaświadczenie (odcinek I) dołącza urząd celny trwale do zgłoszenia celnego wywozowego, względnie do wyniku rewizji (w razie zgłoszenia ustnego). Odcinek II, po wpisaniu do niego: daty odprawy wywozowej, pozycji rejestru wywozu, faktycznie wywiezionej ilości, firmy eksportera, stacji lub portu załadowania, Nr wagonu, względnie nazwy statku i kraju przeznaczenia (według zgłoszenia statystycznego), a następnie, po ostemplowaniu odcinka tego pieczęcią urzędu celnego i zaopatrzeniu go w podpis naczelnika urzędu celnego lub upoważnionego w tym celu urzędnika, wysyła urząd celny co 7 dni do Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Przy rewizji celnej urząd celny powinien zbadać, czy zgłoszone do odprawy wywozowej zwierzęta odpowiadają warunkom wymienionym w zaświadczeniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu, w dokumentach przewozowych i w dokumentach sanitarno-weterynaryjnych. Jeżeli w zaświadczeniach walutowych lub w świadectwach rozrachunkowych podawana będzie obok ilości również waga wywożonych zwierząt, urząd celny powinien przestrzegać, aby w danym transporcie nie wywieziono zwierząt o wadze ogólnej większej od podanej w wymienionych dokumentach.

Zaświadczenia są ważne w terminach w nich określonych. Zaświadczenia po terminie ich ważności mogą być honorowane na skutek specjalnego pisma względnie telegramu lub telefonogramu Ministerstwa Przemysłu i Handlu (Państw. Inst. Eksp.) względnie Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Zaświadczenia ze śladami podskrobań, poprawek lub przekreśleń (z wyjątkiem przewidzianych w tekście) nie mogą być honorowane przez urząd celny.

Jeżeli w zaświadczeniach Ministerstwa Przemysłu i Handlu lub Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych podawane są niektóre cechy charakterystyczne wywożonych zwierząt, to dane te urząd celny będzie stwierdzał na podstawie dokumentów sanitarno-weterynaryjnych (patrz niżej p. 3).

do p. 3 wstępu.

Przepisy sanitarno-weterynaryjne (§§ 13-17 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 408) wymagają, aby zwierzęta wywożone za granicę były zaopatrywane w **„świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt"** (wzór Nr 1 do § 4 wymienionego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych) wystawiane przez zarząd miejscowej gminy lub przez urząd, wyznaczony przez wojewodę, oraz w **„urzędowe zaświadczenie weterynaryjne"** zaopatrzone w urzędową pieczęć i w podpis państwowego lub przez Państwo upoważnionego lekarza weterynaryjnego. Urzędowe zaświadczenia weterynaryjne wystawiane są albo wg wzoru Nr 4 do § 15 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22 marca 1928 r., albo według wzoru ustalonego w poszczególnych zawartych przez Polskę konwencjach weterynaryjnych, albo wg wzoru ustalonego przez państwa importujące zwierzęta, albo wreszcie wg wzorów opartych na indywidualnych pozwoleniach kraju importującego (patrz wstęp p. 3 c).

Zgłaszający do wywozu za granicę zwierzęta powinien okazać te dokumenty urzędowi celnemu przy odprawie celnej. Bez tych dokumentów urząd nie może dokonać odprawy wywozowej.

W związku z obowiązkiem przedstawiania przez stronę przy odprawie celnej dokumentów sanitarno-weterynaryjnych, czynności urzędu celnego wyjściowego polegać będą:

a) na umieszczeniu na „urzędowych zaświadczeniach weterynaryjnych" pieczątki:

„Wywieziono za granicę w dniu . . . . . . . .
przez Urząd Celny w . . . . . . . . . . ."

b) na odciśnięciu na dokumentach celnych pieczątki:

„Dokumenty sanitarno-weterynaryjne okazano urzędowi celnemu przy odprawie celnej wywozowej,
odbytej w dniu . . . . . . . . ."

W większych urzędach celnych, gdzie przy odprawie wywozowej obecny jest również lekarz weterynarii, przeprowadzający dodatkową kontrolę weterynaryjną transportów, na dokumentach celnych, oprócz wymienionej wyżej pieczątki, odciska się ponadto pieczątkę:

„W dniu odprawy celnej transport zwierząt został dodatkowo skontrolowany pod względem weterynaryjnym

M. P.

(Miejsce urzędowej pieczęci lekarza weterynarii).

(—)
(Podpis lekarza weterynarii)".

Dla ułatwienia manipulacji wymienione pieczątki mogą być połączone z datownikiem.

Dokumenty sanitarno-weterynaryjne zwraca się stronie.

do p. 4 wstępu.

Przepisy dotyczące obrony Państwa nie regulują wywozu w czasie pokojowym innych zwierząt niż konie. Z chwilą jednak ogłoszenia mobilizacji wywóz za granicę lub na obszar W. M. Gdańska mułów, osłów, wołów bez zezwolenia wojewódzkich władz administracji ogólnej jest zabroniony (§§ 2 i 3 rozporządzenia z dnia 23 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 425).

## Rozdział II.

## Wywóz koni.

do p. 1 wstępu.

Przepisy wykonawcze do prawa celnego nie regulują wywozu koni.

do p. 2 wstępu.

Pozycja 31a taryfy celnej wywozowej ustanawia cło wywozowe od żywych koni, zaś uwagi 1, 2 i 3 do grupy III taryfy celnej wywozowej przewidują zwolnienie od tego cła: 1) koni zarodowych oraz koni wyścigowych i sportowych — wywożonych przez organizacje hodowlane oraz hodowców na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, 2) koni użytkowych lub rzeźnych wywożonych za zaświadczeniami Ministerstwa

Przemysłu i Handlu, 3) koni wywożonych przez osoby zamieszkałe w pasie granicznym (2 sztuki jednorazowo).

Zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz koni wydawane są w sposób i na zasadach przewidzianych przy zaświadczeniach na wolny od cła wywóz trzody chlewnej i gęsi domowych (patrz rozdz. I do pp. 1 i 2 wstępu). Postępowanie urzędu celnego z tymi zaświadczeniami jest również analogiczne do postępowania przewidzianego przy wywozie trzody i gęsi. W szczególności jeżeli w zaświadczeniach na zwolnienie od cła wywozowego podany jest wiek koni i ew. inne cechy charakterystyczne, to dane te urząd powinien stwierdzać na podstawie dokumentów sanitarno - weterynaryjnych.

do p. 3 wstępu.

Przy wywozie koni żywych obowiązują zasadniczo te same przepisy sanitarno-weterynaryjne, co i przy wywozie innych zwierząt (patrz rozdz. I do p. 3), to znaczy, że przy wywozie koni należy żądać od zgłaszającego przedstawienia: 1) „świadectwa miejsca pochodzenia" konia oraz 2) „urzędowego zaświadczenia weterynaryjnego". Zamiast „świadectwa miejsca pochodzenia" mogą być jednak przedstawiane urzędowi celnemu: „dowód tożsamości konia" wystawiony przez władze wojskowe (§ 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 408), względnie wystawiona również przez władze wojskowe „Książka ewidencyjna konia skarbowego" (patrz niżej p. 4) wraz z oddzielną odbitką strony 1-szej tej książki. W przypadkach wywozu za granicę czasowo (na wyścigi, wystawę itp.) koni wojskowych, „urzędowe zaświadczenie weterynaryjne" może być wystawione przez wojskowego (oddziałowego) lekarza weterynarii; musi ono jednak zawierać wszystkie dane przewidziane w przepisach, o których mowa w rozdz. I do p. 3 wstępu.

Zwraca się uwagę, że niektóre dane zawarte w dokumentach sanitarno-weterynaryjnych (np. wiek, maść, płeć) służyć mogą urzędowi celnemu dla stwierdzenia cech konia, jeżeli w zaświadczeniach na zwolnienie od cła wywozowego będą podawane pewne cechy.

Jeżeli w zaświadczeniach na zwolnienie od cła wywozowego podaje się cechy, których brak w dokumentach sanitarno-weterynaryjnych, wówczas należy zażądać od strony uzupełnienia dokumentów sanitarno-weterynaryjnych.

Z dokumentami sanitarno-weterynaryjnymi przedstawianymi przy wywozie koni urząd celny postępuje analogicznie jak w rozdz. I, do p. 3.

do p. 4 wstępu.

Przepisy dotyczące obrony Państwa (§§ 19, 20, 61 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 425) przewidują stopniowe zaopatrywanie koni w „dowody tożsamości", wystawiane przez władze wojskowe. W obecnej chwili każdy koń w wieku 4 lata i starszy (z wyjątkiem koni pracujących stale pod ziemią, które nie będą w ogóle obdzielane dowodami tożsamości) powinien być zaopatrzony w dowód tożsamości, który w razie wywozu konia za granicę ma być przedstawiony urzędowi celnemu (§ 25 wymienionego wyżej rozporządzenia z dnia 23 marca 1928 r.).

Dowody tożsamości konia zostały wydrukowane w formie małych książeczek. Książeczki pierwszej serii zawierają 24 strony, w tym str. 1—18 na białym papierze, str. 19—24, przeznaczone do umieszczania na nich adnotacji o zdolności konia do celów wojskowych oraz orzeczeń komisji remontowej i poborowej — na papierze żółtym. Książeczki następnych serii zawierają 32 strony — wszystkie na papierze białym, przy czym odpowiednikiem str. 19—24 pierwszej serii są tu strony 27—32.

Dla koni nabywanych przez wojskową komisję remontową wystawiane są „książki ewidencyjne konia skarbowego" i to niezależnie od dowodów tożsamości, które wydaje się dla koni, po osiągnięciu 4 lat. Jeżeli zatem zajdzie wypadek, że koń nabyty przez wojskową komisję remontową a nie mający 4 lat wieku zostaje wywieziony za granicę, urzędowi celnemu przy wywozie takiego konia może być przedstawiona „książka ewidencyjna konia skarbowego", zastępująca świadectwo miejsca pochodzenia, wraz z oddzielną odbitką strony 1-szej tej książki (patrz p. 3).

Stosownie do postanowień umowy gospodarczej polsko-niemieckiej z dnia 4 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 512, przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 32, poz. 714) przedstawianie urzędowi celnemu dowodów tożsamości przy wywozie koni do Niemiec nie jest wymagane.

Postępowanie urzędów celnych przy wywozie koni, wynikające z przepisów o obronie Państwa jest następujące:

a) przy wywozie za granicę **na stałe** koni, posiadających dowody tożsamości, urząd celny notuje w dowodzie tożsamości na str. 18 (w książce 1-ej serii), względnie na str. 26 (w książce następ. serii) wystep koni za granicę i Nr zgłoszenia (kwitu) celnego, wycina z dowodu str. 19—24 (żółte kartki w książce 1-ej serii) wzgl. str. 27—32 (białe kartki z książki następnej serii) i dołącza je w sposób trwały do odpowiedniego zgłoszenia statystycznego. „Dowód tożsamości konia" urząd celny zwraca stronie po uprzednim wyciśnięciu na kilku stronach dowodu czerwonej pieczątki „wywieziony za granicę".

b) przy wywozie **na stałe** koni nieposiadających dowodów tożsamości (konie w wieku do lat 4, konie stale pracujące pod ziemią, ko-

nie wywożone do Niemiec) urząd celny powinien, na podstawie danych zawartych w urzędowym zaświadczeniu weterynaryjnym, sporządzić w obecności właściciela konia lub przewoźnika kwestionariusz wg załączonego wzoru (zał. Nr 1) w dwóch egzemplarzach; jeden egzemplarz kwestionariusza odsyła urząd do tego starostwa, z którego okręgu koń pochodzi, drugi zaś egzemplarz, z adnotacją na nim, do którego starostwa został skierowany pierwszy egzemplarz, dołącza do zgłoszenia statystycznego; ponadto na karcie zgłoszenia statystycznego powinien urząd umieścić adnotację: „.... sztuk koni bez dowodu tożsamości". W razie wywozu koni w wieku do lat 4, nabytych przez wojskową komisję remontową i zaopatrzonych wskutek tego w „książkę ewidencyjną konia skarbowego" (patrz rozdz. II do p. 4) sporządzać kwestionariusza nie należy, natomiast powinien urząd celny przesłać Głównemu Urzędowi Statystycznemu oddzielną odbitkę strony 1-ej tej książki (patrz rozdz. II do p. 3 wstępu) wraz ze zgłoszeniem statystycznym. Na tytułowej zaś karcie samej książki ewidencyjnej, która podlega zwrotowi stronie zgłaszającej konia do wywozu, urząd celny powinien odcisnąć czerwoną pieczątkę „wywieziony za granicę".

c) w razie wywozu względnie wyprowadzenia koni za granicę **czasowo** (np. na wyścigi, wystawę itp.) należy ograniczyć się do umieszczenia na str. 18, wzgl. 26 dowodu tożsamości konia lub na jednym egzemplarzu kwestionariusza (jeżeli chodzi o konie nie posiadające dowodów tożsamości) krótkiej adnotacji, że „w dniu . . . . . wg poz. . . . . . wywieziono (wyprowadzono) konia czasowo za granicę przez urząd celny w . . . . . . . . . ."; przy wywozie koni czasowo za granicę zgłoszenia statystyczne powinny być wystawiane na karcie wzoru Nr 7 (do § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1930 r. w sprawie statystyki celnej — Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) na papierze białym z podłużnymi niebieskimi paskami. Kwestionariusz w tym przypadku sporządza się tylko w jednym egzemplarzu, odsyłanym do tego starostwa, z którego okręgu pochodzi koń; do Głównego Urzędu Statystycznego kwestionariusza nie należy przesyłać.

d) na zgłoszeniu celnym, względnie na wyniku rewizji urząd celny powinien odnotować Nr, datę, miejsce wystawienia dowodu tożsamości konia lub „książki ewidencyjnej konia skarbowego", względnie zanotować, że sporządzono kwestionariusz.

Z chwilą ogłoszenia mobilizacji wywóz koni za granicę lub na obszar W. M. Gdańska jest zabroniony; pozwolenia na wywóz będą wtedy udzielane przez wojewódzką władzę administracji ogólnej (§ 3 rozporzadzenia z dn. 23 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr 44, p. 425).

R o z d z i a ł III.

**Wywóz polskich zwierząt przez W. M. Gdańsk oraz wywóz zwierząt pochodzących z obszaru W. M. Gdańska.**

Podane wyżej postanowienia niniejszego okólnika mają zastosowanie w całości lub w części również przy wywozie zwierząt przez urzędy celne położone na obszarze W. M. Gdańska, przy czym:

a) jeżeli wywożone zwierzęta pochodzą z obszaru politycznego Państwa Polskiego, powyższe przepisy stosuje się w całości, natomiast

b) przy wywozie zwierząt, pochodzących z obszaru W. M. Gdańska w całości stosuje się tylko przepisy celne (pp. 1 i 2 wstępu, rozdział I do p. 2, rozdz. II do p. 2 oraz odnośne postanowienia każdocześnie obowiązującego rozporządzenia o obniżeniu ceł wywozowych na niektóre artykuły gdańskiego rolnictwa, gdańskich rękodzieł i gdańskiego przemysłu), poza tym wystarcza przedstawienie urzędowi celnemu przy odprawie celnej świadectwa lekarza weterynaryjnego W. M. Gdańska oraz zaświadczenia właściwych władz gdańskich stwierdzającego, że zwierzęta pochodzą z wymienionego obszaru. Adnotację o tym, że wywożone zwierzęta pochodzą z obszaru W. M. Gdańska, należy umieścić na zgłoszeniu statystycznym i dokumentach celnych.

Przy wywozie zwierząt, pochodzących z obszaru W. M. Gdańska, przez urzędy celne, położone na obszarze politycznym polskim, należy ograniczyć się do żądania dokumentów, wymienionych wyżej w rozdz. III pod p. b).

R o z d z i a ł IV.

**Postanowienia końcowe.**

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1937 r.

Równocześnie uchyla się okólniki: z dnia 4 października 1928 r. L. D. IV. 1193/3/28 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 30, poz. 350), z dnia 30 października 1928 r. L. D. IV. 1313/3/28 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 35, poz. 406), z dnia 20 lutego 1929 r. L. D. IV. 224/3/29 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 83), z dnia 29 maja 1931 r. L. D. IV. 982/3/31 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 17, poz. 271), z dnia 31 października 1931 r. L. D. IV. 1453/3/31 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 34, poz. 482) i z dnia 24 sierpnia 1936 r. L. D. IV. 17027/3/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 23, poz. 717).

Przy wywozie trzody chlewnej bitej (poz. 21 taryfy celnej wywozowej) oraz gęsi domowych bitych (poz. 23 taryfy celnej wywozowej) należy postępować w sposób analogiczny do przewidzianego w okólniku z dnia 18 stycznia 1936 r. L. D. IV. 33608/3/35 w sprawie wywozu mięsa i przetworów mięsnych (Dz. Urz. Min.

Sk. Nr 4, poz. 114) z tym, że w odcinkach przesyłanych do Ministerstwa Przemysłu i Handlu urząd celny będzie podawał ilości całych sztuk względnie połówek wywiezionej trzody bitej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

**Załącznik Nr 1 do okólnika L. D. IV. 11975/3/37**

**WZÓR KWESTIONARIUSZA**

Urząd celny w . . . . . . .

Nr . . . . .

**KWESTIONARIUSZ**

(wypełnić w 2 egzemplarzach przy wywozie konia za granicę bez dowodu tożsamości)

Dnia . . . . . . . . wg poz. rej. wywozu . . . . . . . . . . . . Urząd Celny w . . . . . . . . odprawił w wywozie konia, dla którego nie przedstawiono dowodu tożsamości.

Opis konia:

1) płeć . . . . . . .

2) rok urodzenia . . . . .

3) wzrost . . . . . . . cm.

Według przedstawionego
świadectwa miejsca pochodzenia
książki ewidencyjnej konia skarbowego *)
koń opisany pochodzi z . . . . . . . . .
(miejscowość, gmina, powiat, wojew.)

Właściciel (sprzedający, wyprowadzający) konia Pan, . . . . . . . . . . . . ., zamieszkały w . . . . . . . . . . . . . . ,
nie przedstawił dowodu tożsamości konia z powodu . . . . . . . . . . . .

I-szy egzemplarz kwestionariusza przesłano do starostwa w . . . . . . . .

II-gi egzemplarz kwestionariusza dołączono do zgłoszenia statystycznego.

M. P.

Podpis Urzędnika Celnego:

*) niepotrzebne skreślić.

579

**OKÓLNIK C 36 MINISTERSTWA SKARBU**

z dnia 19 czerwca 1937 r.

L. D. IV. 12633/3/37

**w sprawie niestosowania ulg celnych przy przejeździe podróżnych za paszportami, w których będą umieszczone specjalne klauzule.**

Do

Dyrekcji Ceł w Mysłowicach i podległych jej urzędów celnych.

Z dniem 16 lipca r. b. będą wydawane przez powiatowe władze administracji ogólnej województwa śląskiego i przez odpowiednie władze niemieckie Rejencji Opolskiej indywidualne paszporty z ważnością na okres nie dłuższy, jak do końca r. b., różniące się od normalnych zagranicznych paszportów tym, że będą zaopatrzone, w wyciśnięte za pomocą pieczęci, klauzule następującej treści:

1) Paszport niniejszy nie uprawnia do korzystania z ulg celnych przewidzianych dla podróżnych i posiadaczy przepustek granicznych.

2) Paszport niniejszy uprawnia do wywozu środków płatniczych w zakresie przysługującym posiadaczom przepustek granicznych.

Klauzula pierwsza będzie umieszczana w paszportach wydawanych przez władze polskie na str. 7 paszportu w rubryce uwagi, zaś na paszportach wydawanych przez władze niemieckie — obok wizy Konsulatu Polskiego w Opolu. Klauzula ta może być również umieszczona obok wizy pobytowej starostwa na paszportach konsularnych, wydawanych przez Konsulat niemiecki w Katowicach.

Klauzula druga będzie umieszczana w sposób wskazany wyżej na paszportach osób zamieszkałych w Polsce, które to osoby w rozumieniu przepisów dewizowych nie są cudzoziemcami. Osoby, których paszporty zawierają tylko klauzulę pierwszą, należy traktować w rozumieniu przepisów dewizowych, jako cudzoziemców; nie mogą oni, poza drobnymi kwotami do 5 zł, wywozić środków płatniczych bez pozwolenia lub zaświadczenia o przywozie pieniędzy i walorów.

Jak wynika z treści przytoczonych wyżej klauzul, osoby przejeżdżające przez granicę celną za tego rodzaju paszportami nie korzystają z żadnych ulg celnych stosowanych przy przejeździe za normalnymi paszportami zagranicznymi, ani też z ulg celnych stosowanych przy przejeździe za przepustkami w małym ruchu granicznym.

Co się tyczy wywozu środków płatniczych to na podstawie paszportu, zawierającego klauzulę oznaczoną pod 2, podróżny może wywo-

zić środki płatnicze tylko w zakresie uprawnień przysługujących osobie przejeżdżającej przez granicę celną w małym ruchu granicznym.

Podając powyższe do wiadomości i stosowania, poleca się urzędom celnym, aby przy odprawie podróżnych zwracały baczną uwagę na omawiane klauzule umieszczane w paszportach.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

---

580

**OKÓLNIK C. 38 MINISTERSTWA SKARBU**

z dnia 25 czerwca 1937 r.

L. D. IV. 13658/2/37

**w sprawie czynnego obrotu uszlachetniającego.**

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre firmy, uprawiające czynny obrót uszlachetniający blachą żelazną cynowaną, sprowadzoną do wyrobu puszek do konserw, przyjmują z powrotem od swych odbiorców wyprodukowane w tym obrocie puszki, które okazały się niezdatne do użytku. Przyjęte z powrotem puszki wymienione firmy zgłaszają następnie urzędowi celnemu kontrolującemu dany obrót uszlachetniający z wnioskiem o zniszczenie ich pod kontrolą celną oraz odpisanie odpowiedniej ilości blachy z konta przywozowego. W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wskazane w okólniku z dnia 8 kwietnia 1936 r. za Nr D. IV. 8495/2/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 12, poz. 395 z 1936 r.) uzupełnionym 3 grudnia 1936 r. za Nr D. IV. 28956/2/36 (Dz. Urz. Minist. Skarbu Nr 34, poz. 1019 z 1936 r.) ilości blachy cynowanej, odpisywane z konta przywozowego po wywozie 1000 sztuk blaszanek każdego wymiaru, zostały ustalone z uwzględnieniem wszelkich powstających w produkcji mankamentów i że ilości te w żadnym przypadku zmniejszane być nie mogą.

W innych przypadkach czynnego obrotu uszlachetniającego, przy odpisywaniu z konta przywozowego ilości blachy wywiezionej w puszkach, należy stosować normy wskazane w tym celu w zezwoleniach Ministerstwa Skarbu na dany obrót, nie odpisując poza tym żadnych innych ilości blachy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

---

581

**OKÓLNIK C. 40 MINISTERSTWA SKARBU**

z dnia 2 lipca 1937 r.

L. D. IV. 9515/1/37

**w sprawie sposobu zgłoszenia przy ostatecznej odprawie przywozowej towarów, przewidzianych w poz. 83 i 85 taryfy celnej przywozowej.**

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec nasuwających się wątpliwości przy stosowaniu § 47 przepisów wykonawczych do prawa celnego do towarów objętych poz. 83 i poz. 85 taryfy celnej, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przy ostatecznej odprawie przywozowej roślin żyjących, podlegających ocleniu według poz. 83 taryfy celnej, oraz cebulek, kłączy, korzonków i bulw, podlegających ocleniu według poz. 85 taryfy celnej należy stosować zgłoszenia ustne narówni z towarami, ulegającymi szybkiemu zepsuciu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

---

582

**OKÓLNIK C. 42 MINISTERSTWA SKARBU**

z dnia 19 czerwca 1937 r.

L. D. IV. 11395/1/37

**w sprawie pobierania opłaty stemplowej od podań o skażenie tłuszczów.**

Do
Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Lwowie, Mysłowicach i podległych im urzędów celnych.

W związku z zapytaniem jednej z Dyrekcyj Ceł, co do pobierania opłat stemplowych od podań składanych w sprawie skażenia tłuszczów przywożonych z zagranicy, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Przewidziany w § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 sierpnia 1935 r. o odprawie celnej tłuszczów (Dz. U. R. P. Nr 67 poz. 421 z 1935 r.) „wniosek strony, zamieszczony w zgłoszeniu celnym" o skażenie przywożonych z zagranicy tłuszczów i olejów środkami i w sposób przewidziany w §§ 5 i 6 tegoż rozporządzenia — jest wolny od opłaty stemplowej na podstawie art. 143 p. 7 ustawy z dnia

1 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 404 z 1935 r.) jako podanie tyczące się ustawowo nakazanych obniżek w zakresie danin publicznych.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż wobec brzmienia § 7 powołanego rozporządzenia o odprawie celnej tłuszczów, uznać należy, iż przekazywanie tłuszczów, podlegających skażeniu do zakładów przemysłowych, przerabiających surowiec, lub specjalnie urządzonych skażalni, następować powinno z urzędu; strona obowiązana jest jedynie wskazać miejsce gdzie ma nastąpić skażenie. Podanie zawierające to wskazanie, jest wolne od opłaty stemplowej na mocy art. 142 pkt. 1 u. o. s., jako zawierające wiadomość udzieloną w sprawie publicznej.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 18 marca 1937 roku L. D. IV. 3961/1/37 w sprawie pobierania opłaty stemplowej od podań o skażenie tłuszczów (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 8, poz. 250 z 1937 r.) uchyla się.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

## 583

### OKÓLNIK T. 43 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 czerwca 1937 r.

L. D. IV. 14390/2/37

**w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy stosowania pozycji 1197 i 1239 taryfy celnej).**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1. Kije do parasoli, posiadające osadzone na nich niektóre części mechanizmów parasolowych, jako to: korony i suwaki, należy clić według pozycji 1197 taryfy celnej.

2. Tafle elastyczne, sporządzone z luźnych (nie spilśnionych) włosów zwierzęcych, przesyconych gumą, używane do wyściełania siedzeń itp., należy traktować, jako osobno nie wymienione wyroby z włosów zwierzęcych i clić według pozycji 1239 taryfy celnej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

## 584

### OKÓLNIK C. 43 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 czerwca 1937 r.

L. D. IV. 12392/1/37

**w sprawie generalnego zezwolenia na dokonywanie odprawy celnej substancji i przetworów odurzających.**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu na zasadzie postanowień § 24 ust. III p. 5 i § 25 ust. 5 pzepisów wykonawczych do prawa celnego, zezwala generalnie na dokonywanie odprawy celnej substancji i przetworów odurzających, wymienionych w powołanych przepisach. Odprawa celna zatem tych artykułów może być dokonywana **na zasadzie pozwoleń przywozu lub wywozu Ministerstwa Opieki Społecznej,** bez wymagania przedstawienia pozwolenia Ministra Skarbu na dokonanie odprawy celnej.

Ministerstwo Opieki Społecznej będzie przesyłało pozwolenia na przywóz lub wywóz substancji i przetworów odurzających bezpośrednio zainteresowanym urzędom celnym, a nie jak dotychczas za pośrednictwem Ministerstwa Skarbu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

## 585

### OKÓLNIK C. 45 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 lipca 1937 r.

L. D. IV. 12392/1/37

**w sprawie odprawy celnej skór surowych i ich odpadków importowanych z Indii Brytyjskich.**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z importem skór surowych i ich odpadków z Indii Brytyjskich, Ministerstwo Skarbu, nawiązując do okólnika z dnia 10 lipca 1935 r. L. D. IV. 15872/3/35 w sprawie przywozu z zagranicy surowych skór i wełny (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 20, poz. 471 z 1935 r.), uzupełnionego okólnikiem z dnia 26 maja 1936 r. L. D. IV. 12357/3/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 14, poz. 465 z 1936 r.), zarządza w porozu-

mieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych, co następuje:

Przy imporcie skór surowych i ich odpadków z Indii Brytyjskich mogą być odprawiane i wypuszczane do wolnego obrotu tylko te przesyłki, które będą zaopatrzone w świadectwo zdrowotności, wystawione przez I. H. G. Jerrom, Kierownika Służby Weterynaryjnej na okrąg Sind z siedzibą w Karachi (Director of Veterinary Services, Sind in Karachi) lub przez Rektora Bengalskiego Instytutu Weterynaryjnego (Principal, Bengal Veterinary College).

Obowiązek zaopatrywania przesyłek w świadectwa zdrowotności, wystawione przez I. H. G. Jerrom, Kierownika Służby Weterynaryjnej na okrąg Sind lub przez Rektora Bengalskiego Instytutu Weterynaryjnego, będzie na strony nakładany w pozwoleniach weterynaryjnych, wydawanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych.

Poniżej zamieszcza się wzór świadectwa zdrowotności, wystawianego przez Kierownika Służby Weterynaryjnej na okrąg Sind.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

**Wzór:**

This is to certify that at the request of Messrs. . . . . . . . . . . . . . . .
I have examined the undermentioned . . . .
. . . . . . . . . . . . Bales of Hides
to be shipped per s. s. „. . . . . . . . . ."
to . . . . . . .

Marks.

These Hides are free from flesh and have been properly treated with arsenic and air-dried and in my opinion there is no danger in importing them into . . . . . . . .
Karachi.
Dated,

M. R. C. V. S., I. V. S.,
Director of Veterinary services, Sind.

W tłumaczeniu na język polski powyższy tekst świadectwa zdrowotności opiewa co następuje:

Niniejszym stwierdza się, że na żądanie firmy . . . . . . . . . zbadałem niżej wymienione . . . . . . . bele skór, które mają być wysłane na statku „. . . . . . ."
do . . . . . . . .

Cechy.

Ze skór tych zostało usunięte mięso, poza tym poddano je należycie działaniu arszeniku i osuszono na powietrzu i moim zdaniem nie ma niebezpieczeństwa co do importu ich do . . . . . . . . . . .

---

## 586

### OKÓLNIK T. 44 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 lipca 1937 r.

L. D. IV. 16787/2/37

**w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej (dotyczy stosowania pkt 1 Uwag Ogólnych do Działu VIII tar. celn.).**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego wyjaśnia się w związku z okólnikiem T. 19 L. D. IV. 6079/2/37 z dnia 6 kwietnia 1937 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu z dnia 20 kwietnia 1937 r. Nr 10, poz. 332) co następuje:

Należy odróżniać tkaniny powstałe z przędzy utworzonej z mieszanki włókien od tkanin, zawierających tylko bardzo nikłą ilość włókien odmiennych od podstawowego surowca włókienniczego.

W tkaninach, utworzonych z przygotowanej uprzednio mieszanki włókien, domieszka włókien odmiennych od podstawowych zawsze przekracza 1% i łatwo daje się wykryć przy pomocy badań mikroskopowo - chemicznych. Natomiast tkaniny, zawierające przypadkowe zanieczyszczenie obcymi włóknami, zawierają zwykle poniżej 1% takiego zanieczyszczenia, które wykryć można albo drogą przypadku, albo po długich i żmudnych badaniach.

Wyjaśnia się przeto, iż obecność obcych włókien w przędzy, z której została sporządzona tkanina, w ilości do 1% ogólnej liczby włókien, nie wpływa na taryfikację takich tkanin.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

---

## 587

### OKÓLNIK C. 47 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 lipca 1937 r.

L. D. IV. 15950/1/37

**w sprawie należności niecelnych, wpłacanych do kas urzędów celnych.**

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy), Dyrekcyj Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W związku z postanowieniami § 10 pkt 4 i § 41 pkt 2 przepisów rachunkowo-kasowych

dla urzędów celnych oraz § 27 pkt 6 przepisów rach. kas. dla dyrekcyj ceł (załącznik do Dzien. Urzęd. Min. Skarbu z dnia 1 marca 1937 r. Nr 6, poz. 176) w sprawie zbiorowego zawiadamiania przez dyrekcje ceł izb skarbowych oraz Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu o sumach wpłat, przyjętych na ich rachunek przez kasy urzędów celnych, zarządza się co następuje:

1. Na sumy pobrane z tytułu podatku dochodowego dyrekcje ceł sporządzają zawiadomienia wzór Nr 10 do przep. rach.-kas. dla urzędów celnych i przesyłają do właściwych terytorialnie, według miejsca zatrudnienia płatników, kas urzędów skarbowych. Do każdego zawiadomienia, wystawionego na ogólną sumę, pobraną dla danej kasy, dołączyć należy notę kasową przychodową, która ma służyć jako dokument przychodowy dla kasy urzędu skarbowego.

2. Na sumy pobrane z tytułu czynszu za lokale i place państwowe dyrekcje ceł wysyłają zawiadomienia do właściwych terytorialnie, według miejsca zamieszkania płatników, izb skarbowych. Do każdego zawiadomienia należy dołączyć notę kasową przychodową, w której, oprócz tytułu wpłaty, należy podać szczegółową specyfikację sum według nazwisk oraz miejsca zamieszkania płatników.

3. Na sumy podatków pośrednich, specjalnego podatku od wynagrodzeń, dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich, opłat weterynaryjnych oraz opłat monopolowych każda dyrekcja ceł sporządza zawiadomienie na ogólną miesięczną sumę tych wpływów, dołączając jednocześnie do zawiadomienia noty kasowe przychodowe w ogólnych sumach na każdy rodzaj wpływów. Nota kasowa winna zawierać krótką treść tytułu wpłaty jak np.: „tytułem podatku od wina pochodzenia zagranicznego, pobranego w miesiącu maju 1937 r. w urzędach celnych, położonych w okręgu Dyrekcji Ceł we Lwowie". Zawiadomienie z dołączonymi notami dyrekcja ceł przesyła izbie skarbowej położonej w siedzibie dyrekcji ceł.

4. Do zbiorowych zawiadomień, przesyłanych, w myśl postanowień § 27 pkt 6 przep. rach. kas. dla dyrekcyj ceł, Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, dyrekcje ceł dołączają noty kasowe przychodowe, wystawione w kwotach miesięcznych oddzielnie na każdy rodzaj wpłat. Treść noty pisać podobnie jak w pkt. 3.

Gdyby na jakiś tytuł budżetowy zarachowano w całym okręgu dyrekcji ceł tylko jedną wpłatę, nie pozostającą w związku z odprawą celną, to oryginalny dokument, jako zbędny władzom celnym, dyrekcja ceł dołącza do wysyłanego zawiadomienia wzór Nr 10 zamiast noty kasowej przychodowej, o której mowa w pkt. 1 — 4.

Zarówno szczegółowa rachunkowość jak i cenzura merytoryczna dowodów kasowych wpłat niecelnych, oprócz dokumentów wymienionych w poprzednim ustępie, należy do urzędów celnych i dyrekcyj ceł. Kasy urzędów skarbowych, izby skarbowe, Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu ograniczają się do zarachowań w ogólnych sumach wpłat, przyjętych na ich rachunek.

Ad 1. Kasa urzędu skarbowego, która otrzymała zawiadomienie, zarachowuje sumę na rozchód sum obrotowych i przychód właściwych sum, przy czym jako dowód rozchodowy służy otrzymane zawiadomienie, a jako dowody przychodowe służą dołączone do zawiadomienia noty kasowe przychodowe względnie oryginalne dokumenty wpłat.

Ad 2, 3 i 4. Izby skarbowe oraz Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu postępują z otrzymanymi zawiadomieniami i notami kasowymi względnie oryginalnymi dokumentami w sposób podany w poprzednim ustępie dla kas urzędów skarbowych.

Zarządzenie niniejsze w niczym nie zmienia sposobu zarachowywania wpłat z tytułu należności niecelnych w urzędach celnych i dyrekcjach ceł.

Do przesłanych, przed ukazaniem się niniejszego zarządzenia, Izbom Skarbowym, Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu zawiadomień, wymienionych w pkt. pkt. 1 — 4, bez dołączonych not kasowych przychodowych względnie oryginalnych dokumentów przychodowych Izby Skarbowe i Centralna Księgowość sporządzą sobie same noty kasowe przychodowe.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

---

## 588

## OKÓLNIK C. 39 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 lipca 1937 r.

L. D. IV. 14628/1/37

### w sprawie pobierania opłat na rzecz Funduszu Pracy od importowanych żarówek.

Do

Dyrekcyj Ceł: w Warszawie, Poznaniu, Lwowie, Mysłowicach i podległych im urzędów celnych.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w wyroku z dnia 28 kwietnia 1937 r. l. rej. 6398/35 ustalił tezę, iż nieobjęte rachunkiem należności celne od żarówek elektrycznych, sprowadzanych z zagranicy, nie mogą być wliczane do podstawy wymiaru 15% opłaty na rzecz Funduszu Pracy, uchylając tym wyrokiem orzeczenie Dyrekcji Ceł w Warszawie, ustalające wy-

miar opłaty zgodnie z treścią okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 30 stycznia 1937 r. L. D. IV. 22259/1/36, jako sprzeczne z przepisem art. 23 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 163 z 1933 r.).

W związku z tym Ministerstwo Skarbu uchyla swój okólnik z dnia 30 stycznia 1937 r. L. D. IV. 22259/1/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 116 z 1937 r.) i poleca za podstawę do wymiaru opłaty na rzecz Funduszu Pracy od importowanych żarówek przyjmować sumę wystawianego za te żarówki rachunku po potrąceniu bonifikat, zwrotów i skonta kasowego, bez doliczenia do sumy rachunku należności celnych. W wypadkach, gdy suma wystawionego za importowane żarówki rachunku obejmuje należności celne, to przy ustalaniu podstawy do wymiaru opłaty należności te nie podlegają potrąceniu.

Orzeczenia sprzeczne z ustaloną przez Najwyższy Trybunał Administracyjny tezą, które nie stały się prawomocne, poleca się uchylić, wymiar opłaty na rzecz Funduszu Pracy sprostować zgodnie z treścią niniejszego okólnika, sumy zaś nadpłacone przez strony zwrócić.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

---

## 589

## OKÓLNIK C. 49 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 lipca 1937 r.

L. D. IV. 14664/3/37

**w sprawie wystawiania przez urzędy celne zaświadczeń o wywozie masła w celu uzyskania zwrotu różnicy ceny soli zużytej do wyrobu masła.**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Nawiązując do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 8 stycznia 1937 r. L. D. IV. 28517/3/36 (Dzien. Urz. Min. Sk. Nr 3 z 1937 r., poz. 83) wyjaśnia się, że w zaświadczeniach o wywozie masła, wystawianych przez urzędy celne w celu uzyskania zwrotu różnicy ceny soli, użytej do wyrobu masła, należy podawać tylko te ilości masła zgłoszonego do wywozu, które zostały oznaczone w myśl postanowień § 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 października 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 509 — Dzien. Urz. Min. Sk. Nr 29 z 1936 roku, poz. 850), jako masło solone.

Jednocześnie zaznacza się, że Stacje Badania Masła będą oznaczały w wystawianych przez siebie zaświadczeniach, które numery jednostek opakunkowych zawierają masło solone.

W związku z tym przy wystawianiu zaświadczeń, przewidzianych w powołanym na wstępie okólniku z dnia 8 stycznia 1937 r. L. D. IV. 28517/3/36, należy posługiwać się wyłącznie danymi zawartymi w zaświadczeniach Stacyj Badania Masła.

Jeżeli w zaświadczeniu Stacji Badania Masła nie będzie powiedziane które jednostki opakunkowe zawierają masło solone, to urząd celny w ogóle nie może wystawić zaświadczenia, przewidzianego w okólniku z dnia 8 stycznia 1937 r. L. D. IV. 28517/3/36.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

---

## 590

## OKÓLNIK C. 48 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 lipca 1937 r.

L. D. IV. 16383/3/37

**o zmianie okólnika L. D. IV. 14491/3/36 w sprawie zwolnienia niektórych towarów od pozwoleń przywozowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu.**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 maja 1936 r. w sprawie zakazu przywozu towarów (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 280) Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że Ministerstwo Przemysłu i Handlu wydało ogólne pozwolenie na przywóz grzybni — poz. 52 p. 3 t. c. przywoz. oraz na przywóz rud, szlamów, żużli, zendry, wszystko w kawałkach, proszku, brykietach, — również wzbogaconych — poz. 177 t. c. przywoz.

Wobec tego ust. 1 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 10 czerwca 1936 r. L. D. IV. 14491/3/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 16, poz. 515), zmienionego i uzupełnionego okólnikami: z dnia 20 lipca 1936 r. L. D. IV. 15958/3/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 20, poz. 630), z dnia 29 września 1936 r., L. D. IV. 23887/3/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 26, poz. 795) z dnia 6 lutego 1937 r., L. D. IV. 369/3/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 120), z dnia 26 lutego 1937 r., L. D. IV. 4898/3/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6, poz. 189) uzupełnia się

przez dodanie punktu 22 i 23 następującej treści:

| Nazwa towaru | pozycja t. c. przywozowej |
|---|---|
| „ 22) Grzybni | 52 p. 3 |
| 23) Rud, szlamów, żużli, zendry, oprócz osobno wymienionych — wszystko w kawałkach, proszku, brykietach, również wzbogaconych | 177 |

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

---

## 591

## SPROSTOWANIE

**błędu drukarskiego w okólniku L. D. IV. 10431/3/37 z dn. 12 czerwca 1937 r.**

W Dz. Urz. Min. Sk. Nr 16, poz. 529, na str. 802, w ust. 3), w zdaniu drugim odbito dwukrotnie wiersz: „decydują o uznaniu świadectwa pochodzenia,". W związku z powyższym komunikuje się, że zamiast powtórzonego wiersza o podanym brzmieniu winien być umieszczony wiersz o brzmieniu następującym: „czyli albo uznają świadectwo pochodzenia".

---

## 592

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 czerwca 1937 r.

L. D. V. 22544/2/37

**w sprawie ustalania podstawy amortyzacji budynków.**

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 30 kwietnia 1937 r. L. Rej. 5261/35.

. . . . . . . . . . . . . .

Zarzut skargi streszcza się w tym, że ustalenie wysokości odpisów z tytułu zużycia budynku winno było nastąpić według wartości, która służyła za podstawę odpisów z tytułu amortyzacji za życia spadkobiercy skarżącej.

Otóż zważywszy:

1) że podstawą corocznych odpisów z tytułu amortyzacji budynku jest według judykatury Najwyższego Trybunału Administracyjnego pierwotna wartość amortyzowanego obiektu, w odniesieniu do danego płatnika,

2) że taką pierwotną wartością w grę wchodzącego budynku w odniesieniu do skarżącej jest wartość tegoż budynku w chwili nabycia go przez skarżącą w drodze spadku i

3) że skarżąca przeciw wartości tego budynku, ustalonej dla celów wymiaru podatku spadkowego i od darowizn, żadnych zarzutów w skardze nie podnosi, —

Najwyższy Trybunał Administracyjny w tym stanie rzeczy nie mógł uznać, by władza postąpiła wadliwie, jeśli nie przyjęła przy amortyzacji budynku wartości, którą się posługiwała dla tych samych celów odnośnie do poprzedniego właściciela (spadkodawcy skarżącej), i jeśli wartość tę ustaliła na podstawie materiału jakim rozporządzała, to jest na podstawie niekwestionowanego przez skarżącą szacunku dla celów wymiaru podatku spadkowego i od darowizn.

---

Wszystkim izbom skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim urzędom skarbowym
udziela się do wiadomości.

za Naczelnika Wydziału:
(—) *Dublasiewicz*,
Radca.

---

## 593

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 czerwca 1937 r.

L. D. V. 36808/4/37

**w sprawie stosowania postanowień art. 2 pkt 2 ustawy o państwowym podatku przemysłowym do gospodarstw rolnych eksploatujących wiklinę.**

Do
Izby Skarbowej
w Poznaniu.

W związku ze sprawozdaniem z dnia 7 czerwca 1937 r. Nr II. 46/2/10/Raw./36 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że sprzedaż i dostawa wikliny uprawianej na własnych lub dzierżawionych gruntach nie podlega państwowemu podatkowi przemysłowemu na podstawie postanowień art. 2 pkt 2 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339), o ile została dokonana przez właścicieli gospodarstw rolnych bez utrzymywania w tym celu osobnych zakładów handlowych i oddzielnych składów poza obrębem własnych lub dzierżawionych gruntów.

Zwolnieniu od wspomnianego podatku nie stoi na przeszkodzie fakt dokonania przed sprzedażą lub dostawą czynności polegających na okorowaniu wyciętej wikliny, jakkolwiek

czynności te nadają wiklinie charakter półfabrykatu w rozumieniu art. 3 p. 15 ustawy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości i stosowania.

Naczelnik Wydziału:
(—) *Kolanowski.*

## 594

### OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 lipca 1937 r.

L. D. V. 36843/4/37

**w sprawie zwolnienia od podatku przemysłowego od obrotu transakcji giełdowych pakułami lnianymi.**

Do
Izby Skarbowej
w Brześciu n/B.

W związku ze sprawozdaniem z dnia 26 maja 1937 r. Nr II-44/2/20/37 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przewidziane okólnikiem z dnia 30 marca 1933 r. L. D. V. 8407/4/33 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 12, poz. 111) zwolnienie od podatku przemysłowego od obrotu transakcji giełdowych wszelkiego rodzaju lnem dotyczy również transakcji giełdowych dokonanych pakułami lnianymi.

Pakuły lniane stanowią bowiem również włókna lniane, jakkolwiek podrzędniejszego gatunku.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości i stosowania.

Naczelnik Wydziału:
(—) *Kolanowski.*

## 595

### OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 czerwca 1937 r.

L. D. VI. 5914/2/37

**w sprawie oznaczania w protokółach przyjęcia spirytusu z gorzelń przeznaczenia spirytusu.**

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych oraz rejonów Kontroli Skarbowej.

Gorzelnie rolnicze produkują spirytus na rozmaite cele:

1) na kontyngent zakupu,
2) na dodatkowe zapotrzebowanie (dług turecki), oraz
3) spirytus niekonsumcyjny na r-k Zrzeszenia Producentów Spirytusu.

Często gorzelnie w jednym transporcie wagonowym względnie cysternowym odstawiają spirytus przeznaczony w różnych ilościach na wszystkie powyższe trzy cele, wzmiankując o tym w dokumencie wysyłkowym, t. j. w świadectwie przewozowym.

W razie niepowtórzenia tej wzmianki w protokóle sprawdzenia i przyjęcia spirytusu sporządzanym w zakładzie odbierającym transport, powstają komplikacje i Dyrekcja P. M. S. nie ma możności przeprowadzenia prawidłowych rozrachunków z gorzelnią, wskutek czego napływające reklamacje ze strony gorzelń, powodują w następstwie zbędną korespondencję, zmiany rozliczeń itp.

Ze względu na przedstawiony wyżej stan rzeczy Ministerstwo Skarbu zarządza, aby w takich wypadkach urzędnicy sporządzający protokóły przyjęcia spirytusu zamieszczali na pierwszej stronie u dołu protokółu właściwe przeznaczenie spirytusu zgodnie z wolą wysyłającego przez powtórzenie uwag zamieszczonych na świadectwie przewozowym według następującego wzoru:

| | |
|---|---|
| 1) Nr zlec. 1620/K na kontyngent zakupu . . . . . | — 5.000 1 100° |
| 2) Nr zlec. 8410/T na dług turecki . . . . . . . | — 2.500 1 100° |
| 3) Nr zlec. 4506/N spirytus NK dla Z. P. S. . . . . . | — 2.500 1 100° |
| razem: | 10.000 1 100° |

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

## 596

## OKÓLNIK DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO Nr 4/P.

z dnia 5 czerwca 1937 r.

**w sprawie otwarcia laboratorium chemicznego przy wytwórni P. M. S. w Starogardzie.**

Do

Izby Skarbowej w Grudziądzu, wszystkich Działów i samodzielnych Biur D. P. M. S. oraz wszystkich zakładów P. M. S.

Przy wytwórni P. M. S. w Starogardzie uruchomione zostało laboratorium chemiczne, w zakres prac którego wchodzą badania dla P. M. S., badania środków szczególnego skażania oraz badania w sprawach akcyzowych i karnych skarbowych.

Począwszy więc od 1 lipca 1937 r. tego rodzaju próbki, wysyłane do tego czasu z województwa pomorskiego do laboratorium wytwórni P. M. S. w Warszawie, względnie w Poznaniu, należy — celem zbadania — kierować pod adresem: Wytwórnia P. M. S. Laboratorium Chemiczne w Starogardzie, ul. Okrężna.

Z pod kompetencji tego Laboratorium wyłącza się: badanie cukru, produktów cukrowych, tłuszczów, środków skażających dla cukru skrobiowego oraz badanie wódek gatunkowych, przeprowadzane w związku z rejestracją. Próbki tych produktów winny być przesyłane do Biura Badań Dyrekcji P. M. S. w Warszawie, ul. Leszno Nr 1.

Dyrektor:
(—) *Zaremba.*

---

## 597

## ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 lipca 1937 r.

**w sprawie ryczałtów dla urzędników, przeprowadzających kontrolę stemplową.**

Na podstawie § 26 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 320) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Urzędnikom, przeprowadzającym kontrolę stemplową na podstawie art. 38 ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404) w miastach, będących siedzibami urzędów opłat stemplowych, przyznaję, począwszy od 1 lipca 1937 r., zamiast zwrotu kosztów przejazdu w mieście, ryczałt w kwocie 30 zł miesięcznie, płatny z dołu łącznie z uposażeniem (wynagrodzeniem) miesięcznym z kredytów przeznaczonych na podróże służbowe.

§ 2.

Prawo do powyższego ryczałtu służy tylko tym urzędnikom, którzy faktycznie pełnili funkcje kontroli stemplowej co najmniej przez 20 dni w danym miesiącu kalendarzowym i wyłącznie na terytorium miast, wskazanych w § 1.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

---

## DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

## Z MINISTERSTWA SKARBU:

### Komunikat

**o płatności podatków w lipcu 1937 r.**

Ministerstwo Skarbu komunikuje, że w lipcu płatne są następujące podatki:

1) do 25 lipca:

a) zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1937 w wysokości podatku przypadającego od obrotu osiągniętego w czerwcu — przez wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia, a z innych przedsiębiorstw — przez przedsiębiorstwa handwole I i II kategorii oraz przemysłowe I — V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

b) zaliczka kwartalna w wysokości podatku, przypadającego od obrotu, osiągniętego w ubiegłym kwartale, przez pozostałych płatników (nie wymienionych wyżej w p. a) prowadzących prawidłowe księgi handlowe;

2) do 5 lipca — podatek od energii elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w czasie od 16 do 30 czerwca b.r.; do 20 lipca — tenże podatek, pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w ciągu pierwszych 15 dni lipca b.r.

3) do 7 lipca — podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w czerwcu b.r.

Ponadto płatne są w lipcu zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności również w tym miesiącu.

---

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

# GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 8 lipca 1937 roku.

| WALUTY | Za | Sprzedaż | Kupno |
|---|---|---|---|
| | | Złotych | |
| **a) BILETY BANKOWE** | | | |
| Belgi belgijskie | 100 Blg. | 89,33 | 88,90 |
| Dinary jugosłow. | 100 Din. | — | — |
| Dolary Stanów Zjedn. | 1 Dol. | 5,29 | 5,26½ |
| Dolary kanadyjskie | 1 Dol. | 5,28 | 5,25½ |
| Floreny holenderskie | 100 Fl. | 291,52 | 289,80 |
| Franki francuskie | 100 Fr. | 20,55 | 20,25 |
| Franki szwajcarskie | 100 Fr. | 121,30 | 120,50 |
| Funty angielskie | 1 Ł. | 26,27 | 26,11 |
| Funty palestyńskie | 1 Ł. | 26,13 | 25,90 |
| Funty tureckie | 1 Ł. | — | — |
| Guldeny gdańskie | 100 Gld. | 100,20 | 99,80 |
| Korony czecho-słow. | 100 K. | 18,20 | 17,00 |
| Korony duńskie | 100 K. | 117,24 | 116,40 |
| Korony estońskie | 100 K. | — | — |
| Korony norweskie | 100 K. | 131,93 | 130,95 |
| Korony szwedzkie | 100 K. | 135,43 | 134,45 |
| Leje rumuńskie | 100 Lei | — | — |
| Lewy bułgarskie | 100 Lew. | — | — |
| Liry włoskie | 100 Lir. | 23,00 | 21,60 |
| Łaty łotewskie | 100 Łat. | — | — |
| Marki fińskie | 100 Mk. | 11,61 | 11,20 |
| Marki niemieckie | 100 Mk. | 134,00 | 132,00 |
| Pengő węgierskie | 100 Png. | — | — |
| Pesety hiszpańskie | 100 Pes. | — | — |
| Szylingi austriackie | 100 Szyl. | 99,20 | 98,50 |

| WALUTY | Za | Transakcje | Sprzedaż | Kupno |
|---|---|---|---|---|
| | | Złotych | | |
| **b) CZEKI I WYPŁATY** | | | | |
| **Amsterdam** | 100 Fl. | 290,80 | 291,52 | 290,08 |
| **Belgrad** | 100 Din. | — | — | — |
| **Berlin** | 100 Mk. | — | 212,51 | 211,67 |
| **Bruksela** | 100 Blg. | 89,15 | 89,33 | 88,97 |
| **Budapeszt** | 100 Png | — | — | — |
| **Bukareszt** | 100 Lei | — | — | — |
| **Gdańsk** | 100 Gld. | — | 100,20 | 99,80 |
| **Helsinki** | 100 Mk. | — | 11,61 | 11,55 |
| **Konstantynopol** | 1 Ł. | — | — | — |
| **Kopenhaga** | 100 K. | — | 117,24 | 116,66 |
| **Londyn** | 1 Ł. | 26,20 | 26,27 | 26,13 |
| **Madryt** | 100 Pcs. | — | — | — |
| **Mediolan** | 100 Lir. | — | 27,98 | 27,78 |
| **Montreal** | 1 Dol. | — | 5,28½ | 5,26 |
| **Nowy Jork** | 1 Dol. | 5,28 5/8 | 5,29 7/8 | 5,27 3/4 |
| **Nowy Jork telegr.** | 1 Dol. | 5,29 | 5,30 1/4 | 5,27 3/4 |
| **Oslo** | 100 K. | — | 131,93 | 131,27 |
| **Paryż** | 100 Fr. | 20,45 | 20,55 | 20,35 |
| **Praga** | 100 K. | 18,42 | 18,47 | 18,37 |
| **Ryga** | 100 Łat. | — | — | — |
| **Sofia** | 100 Lew. | — | — | — |
| **Sztokholm** | 100 K. | 135,10 | 135,43 | 134,77 |
| **Tallin** | 100 K. | — | — | — |
| **Tel-Aviv** | 1 Ł. | — | 26,13 | 25,99 |
| **Wiedeń** | 100 Szyl. | — | 99,20 | 98,80 |
| **Zurych** | 100 Fr. | 121,00 | 121,30 | 120,70 |
| **c) MONETY** | | | | |
| **2. Srebro.** | | | | |
| **Marki niemieckie** | 100 Mk. | — | 143,00 | 141,00 |

**Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.**